

ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ (ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΝΕΑ) • ΑΡ. ΦΥΛ. 45 • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡ. Α. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ • ΣΑΒΒΑΤΟ, 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976 ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 20

Τò μήνυμα

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ύψλης ήθικης προϋπῆρξαν του Χριστιανισμού. Καμμία όμως δεν διήρκεσε τόσον όσον αὐτὸς διαρκεῖ. Καὶ θὰ διαρκῇ. Διότι καὶ καμμία δὲν προσέφερε τὸ ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς ἐκόμισε διὰ τὴν ἀλλάξιν τὸ νόημα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς ζωῆς.

Καὶ εἶναι τὸ ἰδανικόν, ἰδίως, ἐντόνως, σύμφωνον μὲ τὴν λαχτάραν τοῦ Κόσμου. Λαχτάραν, ἡ ὁποία ὑφίσταται καὶ σήμερον. Λαχτάραν ἀπαράκλητον. Ὁ Ἰησοῦς προέταξεν ὅλων τῶν αἰῶνων τὸν ἀνθρώπον. Καὶ ἔδωσε τὴν κλεῖδα τοῦ ἐξανθρωπισμοῦ του, μὲ μίαν μόνον λέξιν παντοδύναμον: Ἀγάπην! Δὲν ὑπάρχει, ἀσφαλῶς, κωδὶξ κοινωνικῆς ἁρμονίας καὶ ἀνόδου περιεκτικώτερος, εἰς τὴν ἐκπληκτικὴν συνοπτικότητά του. Καὶ οὐδέποτε τὸ πνεῦμα ἐκινήθη μὲ τόσον παλμῶδη ἔξαρσιν, μὲ ὅσην μετὰ τὴν παραγγελίαν αὐτῆς τῆς θαυμάτιας ἀνθρωπιάς καὶ τῆς ἐνεργοῦ, τῆς οὐσιαστικῆς ἀνταποκρίσεως εἰς αἶτημα τῆς ψυχῆς. Ἐκτοτε ὅλα εἶναι πλέον, δυνατότα. Καὶ εἶναι, ἐντελῶς, ἄλλο θέμα, ἐὰν ἡ λυτρωτικὴ ὁδηγία δὲν ἔχη τὴν ἀποτελεσματικότητά τὴν ὁποῖαν ἡμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ ἔχη. Δὲν πταίει, πάντως, ὁ Χριστιανισμός, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι λησμονοῦν νὰ εἶναι Χριστιανοί...

Εἶναι, ἔξ ἄλλου, χαρακτηριστικόν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἀντιθέτως πρὸς ὅλους σχεδόν, τοὺς ἰδρυτὰς θρησκείων, δὲν ὑπῆρξεν ἀναχωρητής. Δὲν ἔφυγεν ἀπὸ τὸν Κόσμον. Ἦλθε πρὸς αὐτόν. Ἀνεμίχθη μὲ τὰ δεδομένα του. Καὶ τὰ μετέπλασεν. Εἶναι, τώρα, εὐχὴ καθολικὴ, εἰς ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη, νὰ ἐπανεέλθῃ. Ἄς εὐδοκῇ. Διότι τὸ δημιουργημά του, τὸ ὁποῖον κατέστησε προνομιῶν, μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, μὲ τὴν ὁποῖαν τὸ ἐπρόκειτο, ὁμοιάζει μὲ Προμηθεῖα, μαρτυροῦντα ἐπάνω εἰς τὰ ἐπιτεύγματα, τὰ ὁποῖα ἐσώρευσε. Καὶ τί δὲν ἐπραγματοποίησεν ὁ ἄνθρωπος. Παραβιάζει τὰ ἀπόρρητα τοῦ Σύμπαντος καὶ θηματοῖ ἐπὶ τῆς Σελήνης. Τὸ ὄνειρον πλέον, δὲν προλαμβάνει νὰ ὑπάρῃ. Γίνεται ἀμέσως ἀλήθεια. Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος σι-σθάνεται μάταιον τὸ μεγαλεῖον τῆς γνώσεως, ἀφοῦ ψυχικῶς, δοκιμάζεται μὲ τὴν αἴσθησιν κάποιας ἀσφυκτικῆς ἐρημίας. Αὐτῆς τῆς τραγικῆς ἀντιφάσεως, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸ σύγχρονον ἀγ-χος, ἐοικυῖαι διδόνται πολλά. Δεσπόζουσα ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἐκείνη, ποὺ ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατακτᾷ τὰ ἄστρα καὶ θυσιάζει τὴν γῆν. Ἐκέρδις τὸν μῦθον καὶ ἔχασε τὴν ψυχὴν.

Ἐν τούτοις, δὲν εἶναι ἀργά. Ἀρκεῖ νὰ ἀναζητήσῃ τὸ ἄστρον ἐκεῖνο, ποὺ τοῦ διαφεύγει: Τὸ ἄστρον τῆς Βηθλεὲμ, ποὺ ἐστάλαξε τὸ θάμβος του, ὡς ἀτίμητον προσφορὰν τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐλπίδα. Σήμερα, διάχυτος θὰ εἶναι ἡ μαρμαρυγὴ του. Καὶ κάποια ἀκτίνα θὰ σηματοδοτήσῃ πάλιν τὴν ὁδὸν τῆς λυτρώσεως. Εἶναι ἐκείνη ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀλήθειαν τῆς Φάτης.

Χριστὸς γεννᾶται! Εἰρήνη, ἀγάπη, πίστις. Καὶ ἡ ζωὴ ἡμπορεῖ νὰ ἐπανεῦρῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς...

ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΛΛΙΟΥ;

ΜΕΣΑ ΣΤΑ τόσα ἐρωτηματικὰ ποὺ γράφτηκαν γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Μάλλιου, οἱ «**ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ**» διατυπώνουν καὶ τοῦτο:

— Γιατί δὲν ἐγράφη ἢ δὲν ἀκούστηκε ἀπὸ ποῦ ἐπέστρεψε τὸ θράδυ ἐκεῖνο ὁ ἀστυνόμος Μάλλιος πρὶν ἀφήσῃ τὸ αὐτοκίνητό του ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ τμήμα;

— Ποιὰ πρόσωπα εἶχε συναντήσει;

ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑ ... ΑΥΤΑ

ΕΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΑΓΘΡΟ
ΣΕΛΙΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Ο Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ἀναλαμβάνει συντόμως ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ;

ΣΤΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ἀπολύτως ἐγκύρους πληροφορίας μας, ὁ συνθέτης καὶ πολιτευτῆς τῆς ἀριστερᾶς κ. Μίκης Θεοδωράκης, πρόκειται συντόμως, νὰ ἀναλάβῃ, τὸ ὑφυπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, ὡς ἐξωκοινοβουλευτικὸς ὑφυπουργός.

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ αὐτή, ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὴν μέχρι σήμερον στάσιν τοῦ κ. Θεοδωράκη, ὁ ὁποῖος κατ' ἐπανάληψιν ἔχει ἐξάρει τὴν προσωπικότητά τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ ἔχει τονίσει ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἱκανὸς ἡγέτης διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

ΕΞ ΑΛΛΟΥ καὶ ὁ κ. Κ. Μίκης, εἶναι «κρυπτοκαρ-
Καραμανλῆς, εἶχεν παλαιό-
τερον δηλώσει, μεταξὺ ἄ-
στειν. σταίν.
στείου καὶ σοβαροῦ, ὅτι ὁ Βεβαίως, ἡ συμμετοχὴ

εἰς τὸ κυβερνητικὸν σχῆμα τοῦ κ. Θεοδωράκη, ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ τὰς κυκλοφορούσας φήμας, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς πολὺ συντόμως, θὰ ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν ὡς «σοσιαλδημοκράτη» καὶ ὑπὸ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν μορφήν, θὰ κατέλθῃ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἡ εἴσοδος τοῦ κ. Θεοδωράκη πάντως, εἰς τὴν κυβερνήσιν προεκλογικῶς, ὡς πιστεύει τὸ περιβάλλον τοῦ κ. Καραμανλῆ, θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐκλογικὴν του θέσιν, εἰς τὸν χῶρον τῆς σοσιαλδημοκρατίας, καὶ θὰ ὑπερεκράσῃ τὰ ἄλλα ἀντίπαλα κόμματα, εἰς πολιτικὰς θέσεις.

ΕΠΙΣΗΣ, θὰ ἐπισπεύσῃ καὶ τὴν ἔξοδον τῶν «δεξιῶν» βουλευτῶν τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ἀπὸ αὐτὴν, πρᾶγμα ποὺ διαρκῶς ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Καραμανλῆς, πιστεύοντας ὅτι ἔτσι, θὰ ἐπιτύχῃ τὰ ὅσα θέλει νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν νέον πολιτικὸν χῶρον ποὺ εἰσέρχεται.

ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ ΤΟ '71 :

Μὴ γράφετε λέξι γιὰ τὴ Κύπρο!

♦ ΘΑΥΜΑΣΤΕ ΤΟΝ... ΠΑΤΡΙΩΤΗ

ΣΑΦΗΣ ΗΤΑΝ καὶ ὁ ἀποπροσανατολισμὸς τὸν ὁποῖον ἐπιχειροῦσε νὰ κάνῃ ὁ πολὺς κ. Γεωργαλᾶς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

«Νὰ ἀποφεύγεται οἰαδήποτε ἀνακίνησις τοῦ Κυπριακοῦ καὶ ἰδίως ὁ οἰοσδήποτε σχολιασμὸς του», τονίζει ὁ κ. Γεωργαλᾶς, εἰς ἀπόρρητον κείμενον βασικῶν ὁδηγίων του, περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ ἀσκήται ἡ προπαγάνδα τὸ 1971.

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπόφασίς του. Καὶ μάλιστα τὴν κοινοποιεῖ πρὸς τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον, τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος κ. Α. Πάτρα καὶ πρὸς τὸν Γ.Γ. τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου.

Βεβαίως, ἀπ' ὅτι ἐνθυμούμεθα, ἡ ἀπόφασίς τοῦ κ. Γεωργαλᾶ, εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ἐτηρήθη. Καὶ ὁρθῶς. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔπρεπε νὰ ἐνημερώνεται ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, διότι τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν εἶναι ξένον. Εἶναι καθαρῶς ἑλληνικόν.

Πάντως ὁ σκοπὸς τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ εἶναι σαφής. Ὅχι μόνον στὸ Κυπριακόν.

Κατὶ πάντως σὺν τὸ κείμενο τοῦ κ. Γεωργαλᾶ, μᾶς ἐνθυμίζει καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις. Ὅτι δημοσιεύεται εἰς τὸν Τύπο διὰ τὸ Κυπριακόν καὶ τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, προέρχεται ἀπὸ ξένας ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Δηλαδή ἀναφερόμεθα σὲ σοβαρὰ θέματα τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τῶν σχέσεων Ἑλλάδος — Τουρκίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὰς νήσους.

Ἀλλὰ βλέπετε ὁ κ. Γεωργαλᾶς, ὑπέγραφε τὰ κείμενά του καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἔπεσε, δηλαδή εἶναι ἐκτὸς ἐξουσίας καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀποκαλύπτονται σήμερον. Ἐνῶ σήμερα, τὰ πράγματα ἀλλάζουν.

ΑΠΟ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΕ
16
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΔΙΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

‘Ο πρό αίωνων θεός

Η ΕΥΓΕΝΙΚΗ πρόσκληση μάς ήρθε από τους «απορρόγας θράχους» των Μετεώρων: «Να συνορτάσωμεν αδελφοί την γέννησιν του Σωτήρος ημών, ως καλοί Χριστιανοί...». Η ύπογραφη μαρτυρούσε ποιος ο καλός. Και μέσα στην τύρβη της πολιτάρχεις παραμονής των Χριστουγέννων ένας κόσμος αύτερης, λιτός, γεμάτος καρτερία και φόβο Θεού, Έπλην στις καρδιές μας, παπαδιαμάντιες ακιές, Εωτάρηδες μοναχοί, ο παπα - Φραγκούλης, κι' ο τυραννισμένος μπαρμπα - Διόμας... Μοσκομυρισμένοι από το λιθωνιτό, μέσ στην άχλυ του χρόνου, θα ξαναζούσαν για μία ακόμη φορά εκεί, στον Παντοκράτορα.

Κι όταν ύστερα από λίγες ώρες βρεθήκαμε στο ήγουμενείο, τὰ φθορά και τὰ ἐγκόσμια κώληκαν ως διά μαγείας. Ήταν ἐκεῖ, μορφές ἀνοηχτές, γεμάτες ἀγάπη κι ἀδελφική ἀφοσίωση, πρόσωπα πολυφίλητα, ἀφιόλητες προσφορά κάθε φροντίδας. Και τὸ νερό καὶ τὸ τριανταφυλλόγαλλο, στὸ χειροποίητο δίσκο καὶ οἱ δερμάτινες ζεστές ἐμβόδες, καὶ ἡ πολὺλωση φωτιά ἀπὸ μυροδόλα κούτσουρα.

«Νὰ ἀναπαυθῆτε, μάς λέει ὁ γέροντας, καὶ ἂν θέλετε, ἐλάτε νὰ προσευχηθῶμε... ἡ λειτουργία ἀρχίζει τὴ νύχτα».

Στὸν Ἐνωμένα ὅλα τακτοποιημένα: Ζεστές φλοκάτες, πετότες καθαρές, κερὰ, καρδιά, μέλι, φουντούκια, σῦκα... 'Ο-λα τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ.

‘Αλλὰ πῶς νὰ χάσες αὐτές τίς ὥρες, ὅταν ἔξερς πῶς ὑπάρχουν ἐκεῖ χειρόγραφα, χρυσόβουλα, παλαιὰ εὐαγγέλια, σιγίλλια, καὶ χιλιάδες βιβλία!... 'Ο γέροντας πρόθυμος μάς ὡδηγεῖ καὶ μάς ἐξηγεῖ ὅσα ἡ ἀμάθεια μάς ἀνοίει ἀνεπίτρεπτα. Τὴν πνευματικὴν ἑσχατορὴν, πόση φλόγα πρέπει νὰ εἶχαν αὐτὰ τὰ λιποσάρκα χέρια, πόση ἀγάπη, πόσον ἔρωτα στὸ θεο. 'Ανοίγονται παρηλάδια σεντοκία, χρυσὰ καὶ πολὺτιμα ἀνάθημα καὶ αὐτοκρατορικά δῶρα θναιόντων στὸ τρεμμένο φῶς, γιὰ νὰ φανῶσιν τὴν ματαιότητα αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Χρυσοποικιλία ὅμια, καὶ ἰερὰ σκεύη, χειρόγραφα εὐαγγέλια τοῦ 14ου αἰῶνα, καὶ χρυσόβουλα φθαρμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ πατριρχικὲς βούλες...

‘Ο γέροντας στέκεται παρήμερα. Κανεὶς δὲ μιλάει. 'Ο χρόνος γυρίζει γοργὰ πίσω, σὰ στεφνὰ χρόνια τοῦ Βυζαντίου, ὅταν ἐκεῖνος ὁ ἀγιώτατος Βαρλαάμ ἔχτισε τὸ πρῶτον μοναστήρι. Κι ἀπὸ τότε, ἑξακόσια εἰκοσιπέντε χρόνια, ἄλλοι ἀναχωρητές, ὅπως ὁ Νεκτόριος καὶ ὁ Θεοφάνης, προσθέτουν τὴ δική τους πέτρα γιὰ νὰ χτισθῇ αὐτὸ τὸ περιλαμπρὸ πνευματικὸ κέντρον, κιωτός ἐλληνοχριστιανικὸν παραδόσεων καὶ βαθύτατης λατρείας.

‘Η ὥρα περνᾷ καὶ στὸ λιγοστὸ φῶς γράφουμε ἀκόμα, σημειώνουμε ὅ,τι μπορούμε, ἀπομνημονεύουμε, θυμίζουμε.

Τὸ δείπνον, μόνο γιὰ μάς, εἶναι λιτό: φακές, ζυμωτὸ ψωμί, ἐλιές, κρεμμύδι. Οἱ μοναχοί, νηστικοὶ ὅλη τὴν ἡμέρα, θὰ γνωρίσουν τὰ ἀγαστὰ τοῦ τραπέζιου αἵριου. 'Ο γέροντας κάθεται κοντὰ μάς, προνοεῖ γιὰ ὅλα, καὶ μάς συντροφεύει ὡς τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας. ‘Ας σημειώσουμε κι αὐτὸ: οὐτὴ μιά φορά δὲν μάς πρόωψε γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἢ πολιτικὴ ζωὴ τῆς ‘Αθήνας. ‘Εμοῖς δὲ νὰ μὴ θέλῃ νὰ μάθῃ τίποτε, νὰ μὴ μολυνθῇ ἀπὸ τὰ φαῦλα καὶ τὰ ἐφήμερα.

‘Απὸ τὸ βάθος ἀκούγονται μελωδήματα κατασκευτικὰ, σημεῖο πῶς ἀρχίζει ἡ χριστουγεννιάτικη λειτουργία. Ναί, εἶναι ὁ 'Ιωσήφ ὁ ὁμνολόγος ποὺ ἀρχίζει τὸν ὄρθρον. «Πῶς σμικρὸν σὲ εἰσδέξεται Σηθλιαὸν, κόσμῳ μὴ χωροῦμενον, ἀπερίνοτον;».

Καὶ κεῖ στὸ στασίδι, σιωπηλοὶ, ἀκούμε τοὺς εἰρμούς καὶ τοὺς αἶνους γιὰ 'Εκεῖνον ποὺ ἐρχεται «παῖδιον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός».

σ. μ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

**ΝΕΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ**

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΓΙΩΛΛΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ : ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΤΣΟΥΤΗΣ
ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : «ΜΕΜΦΙΣ» Β. ΚΩΝ/ΝΟΥ 28 ΤΗΛ. 7513684
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΕΙΡΑΙΩΣ 68Β ΤΗΛ. 5230105 — 5230172

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : ΕΤΗΣΙΑ 500 — Ν.Π.Δ.Ι.Δ. 2.000

γεγονός

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ :
ΤΑΛΑΙΠΟΡΙΑ,
ΚΟΥΡΑΣΗ, ΑΓΧΟΣ

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΙ ΚΑΥ-ΤΟ πρόβλημα ἀντιμετωπίζει αὐτὴν τὴν στιγμήν ἡ 'Αθήνα.

Τὸ **συγκοινωνιακὸν — μεταφορικὸν** . Εἶναι θέμα τὸ ὁποῖον καλεῖ ἂν ἄκρον εἰς ἄκρον τὴν πρωτεύουσαν. Ταλαιπωρίες ἀφάνιστες ἔχουν δημιουργηθεῖ ἕνα φοβερὸν ἀγχος στὸ ἐπιβατικὸν κοινόν. .

Εἶναι ἀκατόρθωτον νὰ θρῆς δρόμον — ἰδιαίτερα κεντρικὸν — τῶν 'Αθηνῶν χωρὶς κίνηση. Οἱ δρόμοι τῆς 'Αθήνας θυμίζουν χωριότατο πανηγύρι. Τρόλλεϋ, Λεωφορεῖα, 'Ηλεκτρικὸς εἶναι πάντα γεμάτοι. Φοβερός ἀγῶνας γίνεται — εἰδικὰ τῆς πρωινῆς καὶ ἀπογευματινῆς ὥρας, ποὺ ἡ κίνησις ἐπιβάτων εἶναι μεγάλῃ λόγω τῶν ἐργασιῶν τους — στίς διάφορες στάσεις, γιὰ μιά θέση στὸ μεταφορικὸν μέσον. 'Ανθρώποι κρέμονται σὰν σταφύλια ἀπὸ τίς πόρτες, καὶ κινδύνου τῆς ζωῆς τους, γιὰ νὰ πᾶνε στίς δουλειές τους. 'Άλλοι λιποθυμοῦν μέσα στὸν ἠλεκτρικὸ λὸγω τῆς ἀσφυξίας. Σοῦ σπάζουν τὰ νεύρα, σοῦ δημιουργεῖ μία νευρῶση καὶ ἕνα ἀγχος, ταξιδεύοντας μὲ τὸ κάθε μεταφορικὸ μέσον.

Τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν — Μεταφορῶν καὶ ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ κ. Βογιατζῆς ἔχουν ἄρκεστὶ σὲ ὑποσχέσεις καὶ σὲ πολλὰ ὅσα... Μετὰ τὸ πυρὸς τέχνημα τῆς κρατικοποιήσεως τῶν λεωφορείων καὶ ἐνῶ ὅλοι νομίζανε ὅτι δὲ ἀντιμετωπίζονται καὶ θὰ κοιταζόταν τὸ θέμα ἀπὸ ἄλλο πρῶμα, ἡ στασιμότης συνεχίζεται καὶ μαζὶ μὲ αὐτὴν ὁ θάσανισμός καὶ πάλι τοῦ ἰδίου ἀπάντος ἀντικειμένου, τοῦ μοχλοῦντος κομμάκι.

Τὸ ὅλον θέμα ἔξαρτάται ἀπὸ πολλὰ ὅλα λα στραβά ποὺ συμβαίνουν. 'Ενα ἀπὸ αὐτὰ τὸ πιὸ σοβαρὸ εἶναι τὸ κυκλοφορικόν. Αὐτὴ ἡ συμφορὰ ἀπὸ αὐτοκίνητα ποὺ μοστιεῖ τὸ κέντρον τῶν 'Αθηνῶν. 'Ενα ἄλλο εἶναι τὸ πολεοδομικὸ σχέδιον τῶν 'Αθηνῶν, τὸ τόσο στραβὸ καὶ ἀνάποδο καὶ μὴ συναντῶμενο σὲ καμμιὰ ἄλλη μεγάλη πόλιν τοῦ ἑσωτερικοῦ. Κάποτε δὲ ὠριμένους κυρίους δὲν ἄρεσε τὸ σχέδιον ποὺ εἶχε προτείνει ὁ κ. Δο-Εἰδῶς — ὁ συγχωρημένος — καὶ τὰ ὅρα ὑφίσταμεθα ἐμεῖς ἐκείνη τὴν ὄρνηση.

'Αλλὰ δὲ ἔχη. Τώρα τί κάνουμε ἡ μάλλον τώρα τί θὰ κάνετε κύριοι ὑπευθύνους τοῦ τομέου αὐτοῦ; 'Αφήστε τίς ὑποσχέσεις καὶ τὰ μακροπρόθεσμα σχέδια καὶ κάνετε κάτι γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἡ 'Αθήνα καὶ ὁ ἰπὸλητος τῆς ἀπὸ αὐτῆς τῆς συμφορῆς. 'Εάν νομίζετε ὅτι εἶστε ἱκανοὶ νὰ περαιοῦστε, ἀφοῦ πρῶτα ἐπιλύσετε αὐτὸ τὸ πρόβλημα, κάνετε τὸ ὅσα γίνεται πιὸ γρήγορα, γιὰ-τί δὲν ἔχετε κανένα δικαίωμα ἐξουσίας νὰ ταλαιπωρεῖτε καὶ νὰ κοροϊδεύετε ἕναν δολάκλρον κόσμον. 'Εκτός κι ἂν χάσετε κάθε ἴκνος ἀνθρωπισμοῦ ἀπὸ πᾶν σας.

Πάντως πέρα ἀπὸ ὅλα αὐτά, προσπαθεῖτε νὰ σώσετε τὴν 'Αθήνα μάς, τὴν πόλιν τοῦ ἡλίου καὶ τῆς ὁμορφιάς, ἀπὸ αὐτὸ τὸ διληπτικὸν ἀσύννοπον ποὺ μοστιεῖ τὸν ἑσάστερον οὐρανὸ τῆς, τῆς συγκοινωνίας. Μάθετε ἐπὶ τέλος νὰ χτυπᾶτε γροθιά στὸ μαχαίρι!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

♦ "Ενας μεγαλοπολιτικός γράφει...

• ΠΟΙΟΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΕΧΕΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ;

ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ συνεχίζεται αὐτὴ ἡ κοροϊδία τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ μὲ τὰ περιδῶτα ἀρχαία τῆς ΕΣΑ; Πρό ἡμερῶν, ὁ 'Υπουργὸς 'Εθνικῆς 'Αμύνης κ. Εὐάγγελος 'Αδέρωφ, ἀπαντώντας σὲ ἐπρωτησεις τῶν βουλευτῶν κυρίων Ι. Χαλαμπόπουλου, 'Αγ. Κουταλιώργου καὶ Β. Πεντάρη, ἐπικριτικὰ δι' αὐτόν, διὰ τὴν μὴ δημοσίευσιν τῶν ἀρχείων τοῦ ΕΑΤ'ΕΣΑ, εἶπεν ὅτι προσωπικὴ τοῦ θέσις εἶναι νὰ δημοσιευθοῦν τὰ ἀρχεῖα αὐτὰ καθὼς καὶ ὅσα ἄλλα ὑπάρχουν.

Καὶ ὁ Μεγαλοπολιτικὸς ἐρωτᾷ μὲ τὴν σειρά του. 'Η ἀντιπολίτευσις, ἐπιθυμεῖ τὴν δημοσίευσιν, ὁ κ. 'Αδέρωφ ἐπίσης, τὸ ἴδιο καὶ οἱ κερνητικὸι βουλευταί. Τότε ποῖς ἐπὶ τέλους ἔχει ἀντιρρήσεις;

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τὸ θέσασ καὶ σὲ πολλούς... φίλους καὶ ἀπὸ ἕναν ἀπ' αὐτοὺς πῆρα μίαν ἐκπληκτικὴ ἀλλὰ ὅχι ἀδάσμη ἀπάντησι.

— 'Ο 'Ιωαννίδης ἀγαπητέ μου ἔχει ἀντιρρήσεις.

— Μὰ γιατί;

— Γιατί δὲν θέλει νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ πράκτορές του, ποὺ σήμε-ρα ἐμφανίζονται μὲ τὸ προσωπίον τοῦ ἀντιστασιακοῦ καὶ κάνουν προδοκασία εἰς βάρος τῆς Δημοκρατίας. "Αν μαθευτὴ πόσοι καὶ ποιοὶ ἦσαν αὐτοί, τότε δὲ ποὺ εἶναι ἀχρηστοὶ οἱ ἄνθρωποι.

Λέτε νὰ εἶχε δικίο ὁ φίλος; 'Εγὼ πάντας εἶμαι ἀπὸ ἄλλο ἀνέκδο-το. Δὲν ἔκανα ἀντίστασι καὶ δὲν ξέρω.

• ΑΜΝΗΣΙΑΣ ΕΜΠΟΔΙΑ

Συζητοῦσε στέλεχος τῆς «Νέας Δημοκρατίας» μὲ φιλικὴ του πα-ρέα. Τὸ στέλεχος αὐτὸ, ἀνῆκε σὲ ἐκείνα ποὺ πράγματι ἔκαναν ἀντί-στασι.

'Η κουνέντα γύρω ἀπὸ τὴν πιθανὴν ἀμνηστία καὶ τὸ ἐπίσης πιθα-νὸν αἴτημα δι' αὐτὴν τοῦ κ. Α. Παπανδρέου.

Καὶ ἔλεγε τὸ στέλεχος. Δὲν λέμε ὀνόματα καὶ τίτλους, γιὰ ἐνό-ητους λόγους.

— 'Η διαδικασία δὲν προχωρεῖ πάνω σὲ νομικὲς βάσεις γιὰ τὴν ἀμνηστία, ἀλλὰ ἔχει γίνει γενικὴ συνείδησις σὲ ὅλους τοὺς ἀντιπροσώ-πους εἰς τὴν Βουλὴν. Πρέπει νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ἱστορία. "Ας μὴ κο-ροϊδευώμαστε, ἀρκεῖται ταλαιπωρηθῆναι καὶ τιμωρηθῆναι οἱ παρακοιμη-ματῖα. Σέρνονται ἀπὸ δικαστήριον σὲ δικαστήριον καὶ ἀπὸ φυλακὴ σὲ φυλακή. Στὸ κάτω - κάτω ἀξιώματικοὶ ἦσαν, δὲν ἦσαν ἡλίκαρχοι.

Ἀλλὰ γιατί δὲν παίρνει καὶ νομικὴ μορφή, ρωτήθηκε τὸ στέλεχος, ἀπὸ φίλο του.

— Γιατί δὲ ξεσηκωθῇ τὸ πεζοδρόμιον. Τουλᾶσθαι σ' αὐτόν τὸν χρόνον.

“Ομολογῶ πὸς μένον κατὰπληκτος ἀπὸ τὴν ἀπάντησι ποὺ εἶναι ἡ ἀπάντησι πολλῶν καὶ πολλῶν βουλευτῶν καὶ ... ὑπουργῶν.

Καὶ ἐρωτᾷ. Ποῖος κυβερνᾷ αὐτὸν τὸν τόπον;

Τὸ πεζοδρόμιον;

Στὸ κάτω - κάτω, τὸ πεζοδρόμιον δὲν ἀντιπροσωπεύει οὔτε τὸ 5% τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ. Μὲ τὸν φόβο του θὰ ζῇ τὸ ὑπόλοιπον 95% ἢ ἔστω καὶ τὸ 70% ποὺ τὸ συνθέτουν ὅλα τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα; Αὐτὰ εἶναι ἀκατανόητα καὶ ἀδιανόητα σὲ μίαν δημοκρατίαν. 'Εκτός καὶ ἂν δὲν ἔχουμε δημοκρατία ἄλλα δικτατορία τῆς μειοψηφίας τοῦ πεζοδρομίου. "Οπότεν ὁ Θεὸς νὰ ὀδηγῇ τὸ χερί του.

• ΚΙ' ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΝΗΣΙΑ

ΕΛΕΓΕ συνταγματάρχης ἐ.ἀ. καὶ φίλος τοῦ κ. 'Αδέρωφ.

— Τὴν ἀμνηστία ὅλοι τὴν θέλουν, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ γιατί δὲν τὴν θέλουν οἱ στρατηγοί. Δὲν θέλουν ἔξω τὸν Παπαδόπουλο ποὺ τοὺς ὑποσκέλιζε.

Τί νὰ πῇ κανεὶς, ἀν ἀληθεύει αὐτὴ ἡ σκέψις γιὰ ὠρισμένους στρα-τηγούς.

Δὲν φθάνει ποὺ προήχθησαν ἐπὶ Παπαδοπούλου καὶ 'Ιωαννίδη στοὺς βαθμούς τους, ὑποσκέλιζοντας ἄλλους πολὺ καλύτερους ἀπὸ αὐ-τούς, δηλώνοντας πίστην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν 21η 'Απριλίου καὶ λέ-γοντας σὲ ἡμερήσιες διαταγὰς δι' ὅποιον δὲν εἶναι μὲ τὴν 'Επανάστα-σι, ἔχει θέσει ἐαυτὸν ἐκτός σώματος ἀξιώματιος. Δὲν φθάνει ποὺ ἐγ-κατέλειψαν αὐτοὺς ποὺ τοὺς προήγαγον ἐνῶ δὲν δὲ ἔπρεπε ὠριμένοι νὰ ἔχουν ξεπεράσει τὸν βαθμὸν ποὺ συνταγματάρχους ἢ ποὺ ταξίαρχου, ἀλλὰ δὲν θέλουν οὔτε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοὺς ἀποβάσαν.

Αὐτὲς οἱ ἀποφές, ἂν ἀληθεύουν, νομίζω ὅτι εἶναι ἀχαρακτήριστες καὶ δὲν τιμῶν αὐτοὺς ποὺ τίς ἔχουν.

'Αλλο τίποτε δὲν μπορᾷ νὰ πῶ. Φαντάζομαι νὰ καταλαβαίνουν ὅ-σοι μὲ διαβάσαν τὶ θὰ ἤθελα νὰ πῶ καὶ δὲν τὸ λέω.

• ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ ΚΑΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ . . .

ΛΕΝΕ, ὅτι μίαν ἀπὸ τίς βασικότερες διαφορὰς μεταξὺ Δημοκρατίας καὶ Δικτατορίας, εὐρίσκειται εἰς τὸ ἀνεξάρτητον ἢ μὴ τῆς Δικαιοσύ-νης.

Δηλαδή, εἰς τὴν Δημοκρατίαν ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ δὲν ὑπὸκειται εἰς κανένα ἐπηρεασμὸν ἐνῶ εἰς τὴν Δικτατορίαν ἡ Δικαιοσύνη, ὑπὸκειται εἰς τὸν ἐπηρεασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

'Αφοῦ τὸ λένε, ἔτσι θὰ εἶναι.

Τὸ ἐρώτημα πάντως εἶναι, σήμερα τί ἔχουν; Δημοκρατία ἢ Δι-κτατορία;

Μέχρι τὴν 21η Δεκεμβρίου, ἡ ἀπάντησις ἔχει σαφές. "Εχουμε Δη-μοκρατίαν καὶ μάλιστα τοῦ καλύτερου εἴδους. "Απὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς 21ης Δεκεμβρίου, τὰ πράγματα ἄλλαζαν. 'Η 'Ελλάς κυβερνᾶται δι-κτατορικῶς. Καὶ μάλιστα ὅχι ἀπὸ τὴν ἐκλεγμένη Κυβέρνησι τοῦ κ. Καρμανλῆ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον.

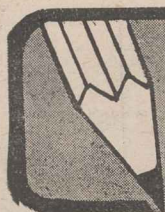
"Εχουμε Δικτατορίαν τοῦ Πεζοδρομίου. Καθαρὰ καὶ ἀνοικτά. Αὐτὴ ἡ Δικτατορία, ἐπηρεάζει ἀπολύτως τὴν Δικαιοσύνην εἰς τὰς ἀ-ποφάσεις τῆς.

Καὶ ἡ Κυβέρνησις;

Αὐτὴ ἀποκατελύθη ὅπως τὸ Στρατιωτικὸν καθεστὸς εἰς τὰς 23 'Ιουλίου 1974. Αὐτοκατελύθη, ἀπὸ τὴν στιγμήν ποὺ ὁ 'Υπουργὸς Δι-καιοσύνης κ. Στεφανόπουλος, πιεζόμενος ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον, παρε-νέη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πεπαιχημένης διώξεως τῶν τριῶν 'Εφετών καὶ εἶπεν τὰ ὅσα εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν.

"Ετσι λοιπόν, ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἔμπροσ, τίς ἀποφάσεις τῆς Δικαιο-σύνης, θὰ τίς ρυθμίζῃ κατὰ τὰς ἀρεσκείας του τὸ πεζοδρόμιον καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος.

Ζήτω λοιπόν ἡ Δικτατορία τοῦ Πεζοδρομίου.

Τὸ "Άγιον "Όρος

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΛΕΙΣ τῆς 'Ορθοδοξίας τὸ "Άγιον "Όρος. Καί, συγχρόνως, ἀγλαῖομα τοῦ 'Ελλη-νισμοῦ, ποὺ εὐρίσκει ἐκεῖ ρωμαλέες ρίζες καὶ καταβολές, εἰς τὴν Βυζαντινὴν του δόξαν. Εἶναι δὲ θησαυροφυλάκιον, εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἀγιογραφία καὶ τὰ αὐτοκρατορικὰ κειμήλια κατοπιρίζουν πνευματικὴν αἰγλήν ἐκκλησιαστικὴν. "Όλα αὐτὰ διατηρήθηκαν εἰς τὸν "Άδω, μὲ τὴν διάχυσιν θρη-σκευτικὴν ποιήσιν καὶ τὸν ἐπικὸν χαρακτήρα τῆς πίστεως, διότι, ἀκριβῶς, τὸ καθεστὼς του διέ-πεται ἀπὸ αὐτοτέλειαν. Καὶ τίποτε δὲν θὰ ἔβλαπτε περισσότερον τὴν ὑπόθεσιν τοῦ "Άγιου "Όρους, ἐὰν καὶ" οἰονδήποτε τρόπον προσκαλεῖτο λύσις τῆς συνεχίσεως εἰς αὐτὴν τὴν κατακυρωμένην ἀπὸ τοὺς αἰῶνας ἀνεξαρτησίαν. 'Υπογραμμίζομεν τοῦτο διότι, τελειναιῶς, βλέπομεν νὰ ἀναπτύσσονται ἀντίθετες ἀπόψεις. Πιστεύομεν, διὲν πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν, εἰς τὴν πράξιν. Καὶ διὲν θὰ ἀ-νακοπῇ ὁ οἶκος μᾶς μεταβολῆς ἡ ὁποία, ἐνῶ δὲν θὰ ἀνταπεκρίνεται ἐποικοδομητικῶς εἰς ἀνάγκην, θὰ εἶχεν ἐπιπτώσεις, διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Μοναστικῆς Πολιτείας. Θὰ ἀπειλῇ δὲ δξζύμωρον ἀντὶ νὰ μελετᾶται θελήσεις τῶν συνθηκῶν, διὰ τὸ "Άγιον "Όρος, νὰ σχεδιάζεται δια-μόρφωσις τόσον καιρίως, ἐπιζήμιος.

‘Αντιβασιλικὸς . . . ὁ κ. 'Αδέρωφ

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΗ ἡ εὐκολία τοῦ κ. Εὐάγ. 'Αδέρωφ καὶ εἰς τὰ γραπτὰ καὶ εἰς τὰ προφορικὰ. Δὲν ἐκπλή-σεται δὲ κανεὶς ὀδύητοσε καὶ ἂν ἀκούσῃ. "Οχι ὅμως καὶ ὅταν πρόκειται περὶ τῆς διαθεσιμῶσεως, ὅτι ὀ-δέποτε ὑπῆρξε βασιλόφρων! Καί, εὐλόγως, ἐμεινεν ἐμβρόντητος ἡ Βουλὴ, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἐγένετο ἡ δι-λώσις. Πράγματι, τῆς ἥτο ἀσύλληπτον, ὅτι ὁ ὑπουργὸς 'Εθνικῆς 'Αμύνης θὰ εὕρισκε τόσον θάρρος, ὥστε, πε-ρίπου, νὰ ὀρκισθῇ, ὅτι ἥτο ἀντιστασιακός! Καὶ ἐπεκαλέσθη μὲν τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐποχῆς, ποὺ ἔκανε τὰ πρῶτα τὰ ἡμέτια. "Όμως δὲν ἀνεφέρθη εἰς τὴν συνέχειαν τῆς πορείας του. Φυσικῶ, οὐδεὶς ἐπίστευσε.

Οἱ καιροί, ἄλλαωτε, ἔχουν οἰκειώσει μὲ ἀφινδίασμούς αὐτοῦ τοῦ εἰδους. "Οσονδήποτε καὶ ἂν ἀποτελῇ μαρ-τυρίαν πίστεως εἶναι συνθήκη, δυστυχῶς, ἡ ἀπιστία. "Απὸ τῆς μᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην οἱ ἄνθρωποι, τώρα — καὶ βεβαίως ὅχι ὅλοι — δὲν γνωρίζουν ὅ,τι ἐγνωρίζουν καὶ δὲν πιστεύουν ὅ,τι ἐλάτρευον. "Ο κ. 'Αδέρωφ ὅμως ὑπερβαλόντως ὅλα τὰ προηγούμενα. Καὶ μὲ τόσον ἀδίστακτον ἐμφρασιν, ὥστε ἡ ἀντιβασι-λικὴ διακήρυξις του νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς διασκεδαστικὸν παραδοξολόγημα.

‘Ο κ. Ι. Διαμαντόπουλος καὶ ἡ Ε.Σ.Η.Ε.Α.

«ΕἰΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ἀνεγράφῃ ὅτι τὸ Δ.Σ. τῆς ΕΣΗΕΑ «ἀνέθεσε σὲ γνωστοὺς νομομαθεῖς τὴν ὑπόθεσιν μνηστῶς ἐναντίον ἐφημερίδων τῆς δεξιᾶς διὰτὶ μὲ τὴν ἐμπρηστικὴν ἀρθρογραφίαν τους, ὑπέβαλσαν ἡ ἐνεθάρ-ρυναν τὴν δραστηριότητα τῶν παρακρατικῶν στοιχείων ἐναντίον τῶν δημοσιογράφων». Τὸν δημοσιογράφον τοὺς ὁποίους ἐπεσκέψθη εἰς τὴν κλινικὴν ποὺ ἐνοσηλεύοντο τὸν ἴδιον ὄραν ποὺ τοὺς ἐπεσκέπτετο καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος.

'Ενν τοῦτο ἀληθεῖς, τότε φθάσαμε σὲ σημεῖο νὰ πιστεύουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον αὐτεπγγέλτος εἰσαγγελικὴ δίωξις. 'Αλλὰ τότε τίς θὰ ἐμποδίσῃ συγγενεῖς τοῦ Μάλλιου νὰ ὑποβάλλουν μνηστῆς ἐναντίον ἐφημερίδων τῆς ἀριστερᾶς διότι ἐνεθάρρυναν τὴν δοσφονίαν του; Φθάσαμε νὰ κατηγορῇ ὁ καθένας τὸν καθέναν; Θέλουν τὰ μέλη τῆς ΕΣΗΕΑ νὰ λατρεύουν τὴν Νέμεσιν καὶ ὅχι τὴν Θέμιδα; Τότε ποὺ θὰ πάμε; Μήπως θὰ πρέπει οἱ "Ελληνες νὰ ἀρχίσουν πάλιν ὅπως ἐπὶ ξενικῆς καὶ ἐσωτερικῆς κατοχῆς νὰ ἀκούει ξέ-νους σταθμούς διὰ νὰ πληροφοροῦνται τὰ τῆς 'Ελλάδος;

Δὲν νομίζεῖ ἡ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ παρουσίαση ενός άρθρου έργων του Ν. Χατζηκυριάκου — Γκίκας (στην αΐθουσα 'Ιόλα — Ζουμπουλάκη, πλ. Κολωνακίου 20), μπορεί να χαρακτηρισθῇ ως αναδρομική ή συμπληρωματική. 'Αναδρομική, γιατί εκθέτονται έργα της τελευταίας δεκαετιας, αντιπροσωπευτικά των ποικίλων εκφραστικών τρόπων του μεγάλου μας ζωγράφου, αλλά και συμπληρωματική, με την έννοια ότι μπορούμε τώρα να έχουμε μία πιό ολοκληρωμένη εικόνα της εργασίας του, σε αναφορά προς τις παρουσιάσεις της, το 1973, στη 'Γενυόβειο, στην 'Ελληνοαμερικανική 'Ενωση και στην 'Εθνική Πινακοθήκη.

Το έργο του Ν. Χατζηκυριάκου — Γκίκας, καίρια και ουσιαστικά ανανεωτικό της σύγχρονης ζωγραφικής, έχει ήδη κριθεί και έχει βρει την παγκόσμια καταξίωσή του. Και θά ήταν άνοητο να επιχειρήσουμε μία οποιαδήποτε ανά-λυση του, στο στενά όριο ενός σημειώματος, έξω από την ομιλία της σημερινής παρουσιάσεως μέρους της έργου ευρωπαϊκής σημασίας, θαυλάτο, όμως, ελληνικό.

ΚΙΚΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΝ «ΠΑΡΝΑΣΣΟ»

ΜΕΣΑ στην τύρρη των «καλλιτεχνικών εκδηλώσεων» των ημερών μας, που μάς προκαλούν ένα είδος γλυκαντικό κοροσμού, με τις επαναλαμβανόμενες (άν μη αντι-γραφόμενες) θάλασσες και άλ-

Γκίκας, με τις συνθέσεις του, με τόα σχέδιά του και τα χαρακτηριστικά του, εκφράζει τον κόσμο του, εα-ναχιζόντας τον κόσμο μας και κρατώντας την ομορφιά του. Με την αναφωσμένη δεξιοτεχνική του ικανότητα — τόσο στο σχέδιο όσο και στο προσωπικό σφρα-γισμένο χρώμα — ανανεώνει τα θέματά του, ανοίγει και πάλι προς τη μυθολογία, που χρόνια τώρα υπήρξε ακέννητη ηγήρ πλούσιας εμπνεύσεως του και έπνεερ-γάζεται τη φύση χαρίζοντάς της την ιδική του πνευματικότητα. 'Εν τούτοις, υπάρχει μία αδιό-σπαστη έννοια τεχνικής, αισθη-τικής και εκφράσεως, που τού έπιτρέπει να κινείται άνετα μεταξύ ολοκληρωτικής άρριεσεως και συντηρητικού έπρεσσειονισμού.

Με την παρουσίαση των έργων του, που χρονικά σημειώνουν την πορεία του Ν. Χατζηκυριάκου — Γκίκας προς την κατάρκτη της μεγάλης τέχνης, χαίρουμε έναν ά-πο τον μεγαλύτερο δασκάλου, που διδάσκει η χώρα μας κι ένα έργο ευρωπαϊκής σημασίας, θαυλάτο, όμως, ελληνικό.

παρασύρει από μία έφεση πιστής αναπαράσεως των λεπτομερειών και να διδici στον πίνακα της ένα άσρος ή μία πλημμονή, που μπορεί να κουράσει. Αυτό γίνεται άκόμη πιό εμφανές στους πίνακες, όπου η ζωγράφος συναιρεί όλα τα έπι μέρους στοιχεία και αποδίδει την πρώτη έντύπωση,

Κικίς 'Αργυροπούλου: «Πεύκα στο Λαμίον», λάδι.

λες συνθέσεις, πρέπει να έπιση-μύουμε και να προβάουμε την έρ-γασία της νέας ζωγράφου. Κικίς 'Αργυροπούλου. Στους πενήντα πι-νακές της διαπιστώνουμε μία πρώτης γραμμής «ζωγραφική όρα-ση» και μία (παρα τον κάποιο χρωματικό φόρτο της) προσωπική, αυθεντική έκφραση, πέραν τού άν-τικειμένου. 'Η 'Αργυροπούλου, μοι-άζει να χαιρείται το ελληνικό ύ-παιθρο και να ύμνολογεί τη φω-τεινή του διαύγεια. 'Ισως έδω αν-

άνεπεξέργαστη όπωσδήποτε, (3, 5, 18 κλπ.). Τό χρώμα έδω γίνε-ται έλαφρό, παίρνει τη φυσική του διαύγεια, και έπιτρέπει μία πνευματικότερη σύνθεση. 'Εντού-τοις, μπορούμε να διαπιστώσουμε μία άκούραστη εργατικότητα (που είναι ή τρωός του ταλάντου), μία ικανότητα σχεδιαστική και μία, κυρίως χρωματική, ευαισθησία. 'Η Κικί 'Αργυροπούλου, πολύ νέα ά-κόμη, έδωσε τις έξέτασεις της και μάς έπνισε.

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ είναι η όργανω-θείσα υπό τού Βρεταννικού Σύν-βουλίου έκθεση έργασίας όκτω 'Αγγλων καλλιτεχνών στην 'Εθνική Πινακοθήκη. 'Ενδιαφέρουσα, και από την όπηση ότι έκτός από την πρόσφατη παρουσίαση των έλ-κοσι τεσσάρων Βρεταννών χα-ρα-

κτών στο Βρεταννικό Συμβούλιο και των έργων τού Νταϊθίντ Κράς και τού Μάικ Χόλεϊ, έλάχισες ή-ταν οι εύκαιρες να ένημερωθού-με (και ινα έκτιμησης, έστω και άποσομαστικά) στη σύγχρονη άγ-γλική τέχνη.

Οι όκτώ έμφανιζόμενοι έδω καλλιτέχνες, φυσικά, αντιπροσω-πεύουν έντελως προσωπικές τά-σεις, και δέν άνήκουν σε μία, κοι-νών έπιδώξουν ή αισθητικών στό-χων ομάδα. 'Ανόμοιοι άκόμη και

ΒΙΒΛΙΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΒΙΒΛΙΑ

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στο άποκορύφωμα της έκδο-τικής κινήσεως και δεκάδες νέα βιβλία βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσίευσῆς, ζητώντας νὰ καρδιάσουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου. Πῶσα, ὁ- μως, ἀπὸ αὐτὰ (ποὺ κατὰ τὴν διάρκεια ἐνὸς ἑ-τους ξεπερνοῦν τὴς 2.500) γράφτηκαν ἀπὸ μιὰ ἀδύρκτη ἀνάγκη πνευματικῆς καρποφορίας τῶν δημιουργῶν τους; 'Ελάχιστα. Τὰ περισσότερα δὲν εἶναι παρὰ ἐπαναλήψεις τῶν ἰδίων τῶν συγ-γραφέων, κάποτε θάνατες θέσεις, ἀπύπειρες κοιμ-πορρητικὸν ἐπιδεικτισμῶν, ἐπιδιδώξεις εὐτελὸν διακρίσεων ἢ οικονομικῶν ὠφελιμάτων. Γι' αὐ-τὸ, κάθε φορὰ ποὺ ἀνακαλύπτουμε τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ, συγγενήματα θαυμάσια καὶ γενόμε-στα στὴ σκέψη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔγραψαν τὰ κεί-μενά τους ἀπὸ μιὰ πλημμονή, ἀπὸ ἕνα ἀνδοβόλη-μα πνευματικῶν, ἀπὸ μιὰ ἀνάγκη (τῆς ὁποίας τι-μα δὲ μπορούμε νὰ ματαιώσει τὴν καρποφορία), ποτε δὲ μπορούμε νὰ ματαιώσει τὴν καρποφορία), γιὰ νὰ μᾶς ὁμορφύνουν τὴ ζωή, νὰ τῆς δώσουν τὸ οὐσιαστικώτερον νόημα τῆς, προσεπιθεθεωρώντας τῆς αἰώνιας ἀξίεος τῆς.

Τί εἶναι, λοιπόν, ἕνα τέτοιο βιβλίο;
'Αν εἶναι ἔργο δημιουργικῆς φαντασίας, δὲν περιμένουμε νὰ μᾶς μεταδώσει γνώσεις, ἀλλὰ νὰ ξαναβρεῖ τὸν κόσμο. Νὰ μᾶς ἀποκαλύψει τὴν κρυμμένη — κάτω ἀπὸ ἕνα παχὺ στρώμα σκόνης — ὁμορφιὰ τῆς ζωῆς, νὰ μᾶς στερεώσει τὴν πίστη μας στὸν ἄνθρωπον, ἔξω ἀπὸ τὴν φρικτὴ καθημερι-νότητά του, ἔξω ἀπὸ τὰ φθαρτὰ μνημεία. Νὰ μᾶς ξαναδώσει τὴν παρθενικὴ ματιά τοῦ νηπίου, νὰ μᾶς ὠθήσει καὶ νὰ μᾶς φωτίσει ὡς τ ἡ ν ἄ λ ἡ ὅ ε ι α καὶ μ ε τ ἡ ν ἄ λ ἡ ὅ ε ι α.

'Αν εἶναι ἔργο ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς 'Ιστο-ρίας, νὰ ἀπονεμίει δικαιοσύνη. Νὰ καταργήσει, νὰ χυπώσει, νὰ κατεδαφίσει καὶ μὲ τὰ ἴδια ὕληκα νὰ ξαναδώσει τὴν ἱστορικὴ στιγμή, τὰ γεγονότα, νὰ δει τὴν ἀλήθεια καὶ ἀπὸ τῆς δυῶ ὕψεις, νὰ μὴ δε-χθεῖ κανένα ἐξαναγκασμῶ, καμμιὰ ἰδεολογικὴ στράτευση, νὰ προτιμῇ τὴν πυρά, παρὰ τὸν συμ-βιβασμῶ.

Τέλος, ἂν εἶναι ἔργο φιλοσοφικῶν, αἰσθητικῶν, νὰ μᾶς ἐξηγήσει τὸ σκοπὸ καὶ τὸν πνευματικὸ κύ-σμο τοῦ δημιουργοῦ του, νὰ μᾶς κάνει καταληπτὰ τὰ μυστικὰ του ὀράματα ἢ νὰ ἐξημενέσει τὸ καλ-λιτεχνικὸ καὶ κοινωνικὸ φαινόμενον τῆς Τέχνης.

Τὰ περισσότερα, ὅμως, ἀπὸ τὰ κυκλοφοροῦ-μενα βιβλία δὲν εἶναι παρὰ μιὰ πελώρια ὕβρις ἐναντίον τοῦ Πνεύματος, ἕνας διασυρμῶς τοῦ 'Α-πολλωνείου, κορδακισμῶς καὶ ἐξευτελιστικὸν κυ-νήγημα κάποιας ἐλεοδοσίας, ταπεινὸ ἐκλιπάρημα ἐφήμερης προβολῆς. 'Καὶ δημοσεύονται χιλίων εἰδῶν ἀποδολικατικὰ, ἄγευστα καὶ ἀνυμνάστια κείμενα, ποὺ τίποτε δὲν ἔχουν νὰ ποῦν.

Εἶναι, λοιπόν, προφανές, ἡ ἀνάγκη ἐνημερω-σεως καὶ προσατάσεως τοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἔχει γενικὴ ἐπιτοτεία ὅλων τῶν ἐκδόσεων ἀναγνώστη καὶ ἡ ἐπιλογή τῶν ὠφελιμωτέρων καὶ καλυτέρων, ποὺ πράγματι προάγουν τὸ πνεῦμα.

Μὲ αὐτὰ τὰ κριτήρια οἱ «Νέοι 'Ανθρωποὶ» ἀσχοῦν τὸ λευτοῦργημα τῆς κριτικῆς ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων καὶ δοιοῦν ὅσο μποροῦν στὴ σωστὴ προβολή τους.

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΚΑΙ Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ἡ πρώτη φορὰ, ποὺ ἡ 'Αντιγόνη προβληματίζει τὸν σύγ-χρονον ἄνθρωπον, μὲ τὴν ἥθικὴ στάσι τῆς ἐναντίον τῆς βίας. 'Η σχετικὴ βιβλιογραφία εἶναι πλού-σια καὶ ἀσφαλὲς θὰ πλουτίζεται στὸ διηνεκές. Γιατί, κάθε ἐποχὴ εἶδε μὲ τὰ δικά της μέτρα τὴν ὑ-πέροχη στάσι τῆς 'Αντιγόνης δὲν ὑπηρετήσῃ εὐλόγητα τὸν θεῶ νό-μο, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ νὰ πολέμησῃ τὴν ἀντιπρὲπτη ἀδι-κία, ἔστω καὶ ἂν ἔχη τὴ δύναμι τῆς νομικῆς ἐπιβολῆς.

Ο κ. Αὐρ. Εὐστρατιάδης, θα-υρὸς μελετητῆς τῆς κλασσικῆς τρα-γῳδίας, φιλόλογος καὶ ποιητής, δοκιμάζει τὴς δυνάμεις του στὴν

ἐρμηνεία, ἀφ' ἐνὸς τοῦ κειμένου τῆς σοφάκλειας 'Αντιγόνης καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν ἥθικων προβλημα-τισμῶν τῶν πρωταγωνιστούντων προσώπων τῆς τραγῳδίας. Καὶ πρέπει εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουμε τὴν πληρότητα τῆς μεταφράσεως (χωρὶς φιλολο-γικὰ βάρη) καὶ τὴν πρωτοτυπία τῆς ἀναλύσεως, ποὺ φθάνει δε-τὴς ὑποδείξεις πρὸς τὸν σκηνοθέ-τη καὶ τὸν ἐρμηνεῦτή.

'Η κατάνηξις τοῦ ἀρχαίου κειμένου σὲ ἐνότετες καὶ ἡ κατὰ ἐνότετες ἐρμηνείαι τῶν ψυχολογι-κῶν προβλημάτων τῶν κατὰ σι-ρὰν ἐμφανιζομένων προσώπων (κατὰ τὰ δρώμενα) ἐπιτρέπει στὸν κ. Εὐστρατιάδην, μὲ μία πεν-τακάθετη μέθοδο, νὰ σταθμίζῃ κοινωνικὰ, ψυχολογικὰ, ἥθικα τὴς πράξεις τους καὶ νὰ συνάγῃ τὰ συμπεράσματά του.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν, ἀκόμη καὶ ὁ ἀγευστός τῆς θύρας Παι-δείας, ἡμῶρες ἄνετα νὰ χαρὴ τὸ ὕψος τῆς τραγικῆς σκέψεως τοῦ ἀρχαίου δραματοῦ καὶ τὴν μοναδικὰ ὠραία ἀπόφασί τῆς 'Αν-τιγόνης νὰ ἐναντιωθῇ στὸν ἀδικο ἄνθρωπινον νόμο. Παράλληλα, ὁ ἀ-ναγνώστης ἔχει τὴν διέθεσι στὸν μιὰ ἀπὸ τῆς καλύτερες ἀναλύσεις γραμμένη σὲ ἀπλή, κατανοητὴ γλώσσα.

«Τὸ τραγικὸ στοιχεῖο — γρά-φει ὁ κ. Εὐστρατιάδης — ἔγκει-ται σὲ μιὰν ἐσωτερικὴ καὶ μίαν ἐξωτερικὴ σύγκρουση δύο δυνάμεων, οἱ ὁποῖες κοινωνικὰ ἐκφράζονται σὰν ἀξίες ἰσχυρῆς καὶ ἐπιδητι-κῆς στὴν κοινὴ συνείδηση. Τὸ τραγικὸ αὐτομ ἀποφασίζει στὸ διλήμμα: νὰ ὑποκύβῃ στὴ μία δύ-ναμι καὶ νὰ προσαρμωσθῇ σὲ κά-ποιες συνθήκες ἢ ν' ἀντιταθῇ καὶ νὰ μὴ προδῶσῃ τὸν δαυτερότε-ραυτο, ὑπὲρ τοῦ δευτέρου. Αὐτὸ εἶναι μὴ ἐσωτερικὴ νίκη. 'Αλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἀποκατά-στασι τῆς ἐσωτερικῆς ἐνότητος δημιουργεῖ τὸ πρόσαπο - φορεὰ τῆς ἀληθινῆς ἀξίας, ποὺ θὰ ἐναν-τιωθῇ κοινωνικὰ πρὸς τὴν ἀλλή δύναμη, ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἀ-ξία τῆς ζωῆς πρὸς τὴν ὁποία συγκρούεται. 'Η ἀλλή δύναμι εἶ-ναι τόσο ἰσχυρὴ, ὥστε συνήθως νὰ πρέπει τὸ τραγικὸ πρόσαπο νὰ προάγῃ μὲ τὸ αἶμα του τὸν φόρο τῆς νίκης του. Μάλιστα νο-μίζουμε ὅτι πάντα ἔτσι κερδίζε-ται ἡ νίκη του γιὰτί, ὅταν ἡ νίκη δὲν ἀπαιτῇ αὐτὸ τὸ τίμημα, χά-νεται τὸ νόημα τῆς τραγικῆς συγ-κρούσεως καὶ στίς περιπτώσεις αὐτῆς ἔχουμε πάλι ἀνταγωνιστι-κῶν δυνάμεων γιὰ λόγους ἀπλῆς ἐπιβολῆς».

Παρανέσαμε ἕνα ἀπόσπασμα τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Εὐστρατιά-δης, γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἀναγνώ-στης τὸ εὖρος τῆς ἐρμηνευτικῆς προσπαθείας του ἄλλα καὶ τὴν γλωσσικὴ ἀρτιότητα τῶν κειμέ-νων του.

'Αλλὰ καὶ στὸν φιλόλογο προσ-φέρει ὁ κ. Εὐστρατιάδης οὐσία-μη, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ τὴν ἀναβρο-μὲς του στὴν ἑλληνικὴ καὶ ξένη βιβλιοθήκη.

(Αὐρ. Εὐστρατιάδης:

«Ερμηνεία 'Αντιγόνης»

σ.μ.

”Ετοι, γιὰ νὰ θυμώμαστε...

'Απὸ τούτῃ
τὴν σελίδα
ὁ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΤΣΟΥΤΗΣ

θὰ γράφῃ
κάθε φορὰ
μερικὰ
«πραγματικὰ»
ἔτσι
γιὰ νὰ
θυμώμαστε...

ΤΟΦΕΡΑΝ οἱ μέρες ποὺ πέρασαν καὶ ξαναγύρισε ἡ μνήμη μου στὸν Δεκέμβριον τοῦ 1967. 'Ομολογῶ πὺς δὲν ἤξελα μὲ κανένα τρόπο νὰ θυμηθῶ αὐτὸν τὸν τραγικὸ γιὰ τὴν δεξιὰ παράταξι μῆνα τοῦ 1967. 'Αλλὰ κάθε φορὰ ποὺ ἔρχεται Δεκέμβριος, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ ἀντιδράσω, ἔρχονται στὴν μνήμη μου, τὰ ὅσα συνέβησαν, πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια καὶ τὰ ὁποῖα σημάδεψαν, τὴν ζωὴ ἐνὸς τό-που καὶ εἰδικότερα μίᾳ παρατάξεως. Τῆς μεγαλυτέρας καὶ ποὺ ὕγειους αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Δεκέμβριος 1967. 'Ετοὶ γιὰ νὰ θυμώμαστε καὶ νὰ μὴν ἐπαλαμδάνουμε τὰ λάθη ποὺ παρελθόντες.

'Η κρίσις τοῦ Κυπριακοῦ, τοῦ Νοεμβρίου ἔχει κάτω-ς ξεπεραστῇ. 'Η Κυβέρνησις Κόλλια, πιεζόμενη ἀπὸ πολ-λοὺς καὶ ἀνεξάρτητους μὲ τὴν θέλησί της παράγοντες, (γι' αὐτοὺς δὲ μιλῶμενος πολὺ σύντομα) ἔχει ἀποσπεί- τὴν 'Ελληνικὴ Μεραρχία ἀπὸ τὴν Κύπρο. Πάντως, ὅλος ὁ στρατός τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ῥοκίκαται στὰ σύνορα. 'Ε-πάνω στὸν 'Εβρο, σὲ μιὰ περιοχὴ ἀκριτικῇ, ἠρωική, ποὺ τὰ-σα πολλὰ ἔχει προσφέρει στὸν τόπο καὶ ποὺ σήμερα, ἀν-τί γιὰ τόπος τιμητικῆς παρουσίας τῶν ἀξιωματικῶν, ἔχει καταστήσει τόπος τιμωρίας γι' αὐτοὺς. Τόπος ἔξορίας.

Ο κλυδωνισμὸς ποὺ πέρασε ἡ Κυβέρνησις Κόλλια, ποὺ προήλθε ἀπὸ τὴν 'Επανάστασι τῆς 21ης 'Απριλίου φαινομενικὰς ἔχει ξεπεραστέ. 'Ολα ἔχουν πάρε κάποιο ὁμαλὸ δρόμο. Τοῦλάχιστον ἔτσι φαίνεται. 'Αλλά...

'Αλλὰ κατὶ δὲν πᾶει καλὰ στίς σχέσεις Βασιλέως καὶ 'Επαναστάσεως. Κάτι ποὺ τὸ διαισθάνεται αὐτὸς ὁ τα-λαιπωρμένος λαὸς, ἀλλὰ δὲν μπορεί νὰ τὸ συγκεκριμενο-ποιήσῃ. 'Εκτός ἀπὸ λίγους πολιτικούς ποὺ μέτουν σ' ἕνα στὴν οὐσία θαλαβρὸ παίχιδι εἰς ἄσρος μίᾳ ὁλοκλη-ρω παρατάξεως καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχουν γράφῃ παλαιό-τερα οἱ «Νέοι 'Ανθρωποι», παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ μιὰ στοιχηματικὴ μεταξὺ τῶν κ.κ. Μαύρου καὶ Τσακαλίου, κα-νεὶς δὲν ἔρει τίποτε.

Οἱ μέρες περνοῦν καὶ οἱ γιορτὲς ἀρχίζουν νὰ πλησιάζ-ουν. 'Ολοι, ἐργαζόμενοι καὶ μὴ ἀσχολοῦνται μὲ τὴς προ-ετοιμασίες γιὰ τὰ Χριστοῦγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιά. 'Ολοι, ἐκτός ἀπὸ μιὰ μικρὴ ομάδα στρατηγῶν, ποὺ ἔχει πείσει τὸν Βασιλέα νὰ κινήθῃ καὶ μιὰ ὁμάδα πολιτικῶν ποὺ τὸν πιέζει. Καὶ τὸν πιέζει γιὰ ποῖό λόγο;

Γιὰ νὰ ρίξῃ τοὺς 'Επαναστάτες ἀξιωματικούς, καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ στίς ζεστές καὶ κερδοφόρες καρέκλες, ποὺ ἀν-τιπροσωπεύουν 'Υπουργεῖα, 'Υφυπουργεῖα, Γενικὲς Γραμ-ματεῖες κ.λ.π. Γιὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ σὲ κάτι ποὺ ἔχει ἀπὸ καιρὸ καταδικασθῇ στὴν συνείδησι τοῦ λαοῦ, ποὺ ἀποζη-τοῦσε τὸν «Λόγια» καὶ τὸν ἔβριε σὲ τὸ πρόσωπο τῶν «Συν-ταγματάρχων».

Διηλοῖ:

Διηλοῖ σὲ τελευταία ἀνάλυση, νὰ διαλύσῃ τὴν δεξιὰ. Τὴν ἐθνικοφρονα παράταξι.

'Ετοὶ φθάνουμε στὴν 13 Δεκεμβρίου 1967. Τὴν ἀπο-φράδα ἡμέρα τῆς 'Εθνικοφροσύνης.

'Ολα εἶναι ἥμερα. Κατὰ τὴς 11 το πρωί, φθάνω στὴν τότε Γενικὴ Διεύθυνσι Τύπου. 'Ομολογῶ ὅτι δὲν εἶχα πά-ρει χαμπέρι τί ἔχει συμβεῖ οὔτε καὶ τί ἐπρόκειτο νὰ συμβεῖ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ

2ov

ΠΟΥ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΘΩ, ἡ καη-μένη ὅτι ἡ ἀπόφασίς μου νὰ ἐπινοήθῃ εἰς τὴν συγγραφὴν πρὸς ἰσχυροὺς ἐπιστολὰν πρὸς συγγενεὶς καὶ φίλους, θὰ μοῦ ἐδημιουργεῖ τόσα προβλήμα-τα!...

Μόλις ἐδιάδασαν τὴν πρῶ-την μου ἐπιστολὴν, πλήθος ἐ-πιστολῶν καὶ τηλεφωνημάτων κατέκλυσαν τὴν ταπεινὴν οἰκί-αν μου, ἀπὸ ἀνθρώπων ποὺ δὲν εἶχαν μέχρι σήμερον τὴν χαρὰν δὲ συναντήσω, οἱ ὁποῖοι με ἐρωτοῦσαν ἂν δὲ συνεχίσω.

Καὶ δέβαια, θὰ συνεχί-σω τοὺς ἀπὸ τὴν πρῶ-την μου ἐπιστολὴν. 'Εγώ, παρ' ὅλον ὅτι ὀνομάζομαι Πελαγία, οὐδέποτε ἐπελάγωσα εἰς τὰς δημιουργι-κὰς προσπαθείας μου. Εἴμαι γυνὴ ἀκόρη τοῦ αἵματός μου.

Μπράβο, θεῖα Πελαγία, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τηλεφώνου. Προ-χώρα, σὲ θέλει ὅλη ἡ χώρα. Σὲ περιμένει μιὰ θάσι δίπλα στὸν 'Ηρόδοτο καὶ τὸ Θουκυδίδην, μι-ὰς καὶ τὴ θέσι τοῦ 'Αριστοτέ-λη οἱ Καραντινοί.

Καὶ δέβαια, θὰ συνεχί-σω τοὺς ἀπὸ τὴν πρῶ-την μου ἐπιστολὴν. 'Εγώ, παρ' ὅλον ὅτι ὀνομάζομαι Πελαγία, οὐδέποτε ἐπελάγωσα εἰς τὰς δημιουργι-κὰς προσπαθείας μου. Εἴμαι γυνὴ ἀκόρη τοῦ αἵματός μου.

Μπράβο, θεῖα Πελαγία, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τηλεφώνου. Προ-χώρα, σὲ θέλει ὅλη ἡ χώρα. Σὲ περιμένει μιὰ θάσι δίπλα στὸν 'Ηρόδοτο καὶ τὸ Θουκυδίδην, μι-ὰς καὶ τὴ θέσι τοῦ 'Αριστοτέ-λη οἱ Καραντινοί.

Καὶ δέβαια, θὰ συνεχί-σω τοὺς ἀπὸ τὴν πρῶ-την μου ἐπιστολὴν. 'Εγώ, παρ' ὅλον ὅτι ὀνομάζομαι Πελαγία, οὐδέποτε ἐπελάγωσα εἰς τὰς δημιουργι-κὰς προσπαθείας μου. Εἴμαι γυνὴ ἀκόρη τοῦ αἵματός μου.

Μπράβο, θεῖα Πελαγία, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τηλεφώνου. Προ-χώρα, σὲ θέλει ὅλη ἡ χώρα. Σὲ περιμένει μιὰ θάσι δίπλα στὸν 'Ηρόδοτο καὶ τὸ Θουκυδίδην, μι-ὰς καὶ τὴ θέσι τοῦ 'Αριστοτέ-λη οἱ Καραντινοί.

κεκριμένο ἀντιστασιακὸ σήμερα δημοσιογράφου, ποὺ ἔχει μιλήσει τὸ πρωὶ περὶ τῶν «συνταγματάρχων». Τώρα ἡ στάσις του ἦταν κάπως πιό ἐπιφολακτική.

'Ελεγε ὅτι ὁ Βασιλεὺς, δὲν ἔπρεπε νὰ παρασυρθῇ καὶ νὰ κινήθῃ ἐναντίον τῆς 'Επαναστάσεως γιὰ νὰ μὴν ὀδηγη-θῇ ὁ λαὸς σὲ αἰματοχυσία. 'Ο ἴδιος, ἔτσι γιὰ τὴν ἱστορία θὰ ποῦμε ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ βασιλικοῦ κινήμα-τος ἔλεγε.

«Μὰ ἦταν ποτε δυνατόν αὐτὸ τό... νὰ τὰ δαλὴ με μιὰ φυσιογνωμία σὰν τὸν Παπαδόπουλο; Εὐτυχῶς πάντως ποὺ ἀπέτυχε καὶ ἀπληλλόγημεν ἀπὸ αὐτόν».

'Επίσης ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἕνας ἄλλος μεγάλος παρά-γων τοῦ δημοσιογραφικοῦ κόσμου, ἔχει στὴν τσέπη του δύο τηλεγραφήματα. «'Ενα ἀπευθυνόμενο πρὸς τὸν 'Αδαφιο-στεφὴ Βασιλέα» καὶ ἕνα πρὸς τὸν «Μεγάλου ἡγέτη» 'Ε-πανάστασεως Γεώργιου Παπαδόπουλου καὶ ἦταν εἰτοιμος νὰ στείλῃ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο στὸν νικητὴ αὐτῆς τῆς ἀναμετρή-σεως. Σίγουρος ὅμως ἦταν ὅτι ἔχει βγῇ νικητῆς ὁ Βασι-λεὺς καὶ ἤθελε νὰ στείλῃ τὸ τηλεγράφημα.

Αὐτὸν ἐγὼ δὲν τὸν ἄφησα νὰ τὸ στείλῃ, γιὰτί πρὶν ἀ-πὸ λίγη ὥρα εἶχε ἔρθῃ καὶ μὲ ἔχει συναντήσει ἕνας συν-ἀδελφός ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν ποὺ συμμετοματικῶς βρι-σκόμενος στὴν 'Αθήνα ἐκείνη τὴν ἡμέρα. 'Ο Γιώργος ὁ Τσι-ζιδάρις. Αὐτὸς μὲ ἔχει πληροφορήσει ὅτι ἀπὸ τὸν ἀσύρμα-τὸν ποὺ δίδετῃ ἡ διαφωρις «'Ακρόπολις» εἶχε ἀκούσει συ-νομιλίες μεταξὺ βασιλέων στρατιωτικῶν μονάδων καὶ ἔχει μάθει ὅτι τὸ σύνολον σχεδὸν αὐτῶν, εἶχαν δρῶντες πιστι-εἰς τὴν 'Επανάστασι καὶ ὅτι μερικὰ ἀξιωματικὰ ποὺ εἶ-χαν ἀντιδράσει, εἶχαν συλληφθῇ. 'Ετοὶ, εἶχα πληροφορη-θῇ ὅτι τὸ κίνημα τῆς Βασιλείας εἶχε ἀποτύχει καὶ ὅτι αὐ-τὸ θὰ γινόταν γνωστὸ ἀπὸ ὅρα σὲ ὅρα. Χάρις λοιπὸν σ' αὐτὴς τῆς πληροφορίας, τὸ τηλεγράφημα πρὸς Βασιλέα δὲν ἐστάλη ποτέ, ἀπὸ αὐτὸν τὸ δημοσιογραφικὸ παρά-γοντα.

Βέβαια ἡ ἀποτυχία τοῦ Βασιλικοῦ κινήματος ἔγινε γνωστὴ πολὺ ἀργὰ μετὰ τὰ μεσάνυχτα τῆς 13ης Δεκεμ-βρίου καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἔχει γίνε γνωστὴ ἡ σύλλη-ψις τῶν κ.κ. Περιδῆ, Βιδάλλη καὶ 'Ερσερμαν, ποὺ ἡγούοντο εἰς τὴν Βόρειον 'Ελλάδα τῆς κινήσεως τοῦ Βασιλέως. 'Η δὲ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἀποτυχίας, ἤρθε μὲ τὴν ἀνακοίνωσις τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Βασιλέως μετὰ τῆς οικογενείας του καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κόλλια, ποὺ ἔχει ἐν τῷ μεταξὺ καταργηθῇ ἀπὸ τὴν 'Επανάστασι, εἰς τὴν Ρώμη καὶ τὴν ἀ-φίξιν του εἰς αὐτήν.

"Ετσι, γιά νά·δυμώμαστε..."

Θυμάται
ό Σ. ΤΣΟΥΤΗΣ

Μιά δίκη, ό κ. Παττακός, ό κ. Πλυτάς και άλλα τινά...

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΕΡΓΗ δίκη, διαρκείας ολίγων λεπτών, διεξήχθη, εις την μεγάλην αίθουσαν των γυναικείων φυλακών του Κορυδαλλού, την γνωστήν και ως «Αίθουσα των Προσφαιτών» διότι εις αυτήν έγινε ή μεγάλη δίκη διά την 21ην 'Απριλίου, με κατηγορούμενον τόν κ. Στυλιανόν Παττακόν και μνηστήν τόν κ. Γεώργιον 'Αμβροσίον Πλυτάν.

Συγκεκριμένως, ό κ. Γεώργιος Πλυτάς, είχαν μνηύσει τόν κ. Παττακόν, διά παράβασιν καθήκοντος και κατάχρησιν εξουσίας, διότι του είχαν αραιρέσει την 'Ελληνικήν ιδιγένειαν κατά την διάρκειαν του καθεστώτος το όποιον προήλθεν εκ της 'Επαναστάσεως της 21ης 'Απριλίου, καθώς και διά δυσφημίαν, διότι ό κ. Παττακός, αναγγέλλον την αραιρέσιν της ιδιγενείας, είχαν ειπει ότι τούτο γίνεται, διότι ή δράσις του κ. Πλυτά εις τό εξωτερικόν όπου είχαν καταργει μετά την άντεπαναστάσιν του Βασιλέως, είναι άνδελληνική.

Τό αποτέλεσμα της δίκης αυτής, είναι γνωστόν. Αύτη άνεβλήθη επ' άόριστον, διότι ό κ. Παττακός έκτει πεινήν μεγαλύτεραν από αυτήν που πιθανόν να του επεβάλλετο. Ούτε θεβαίως και περιεργον.

Περίεργος, όμως είναι ή αίτια της δίκης καθώς και όρισμένα πράγματα που έλέχθησαν ή δεν έλέχθησαν, τόσον από τόν εισαγγελέα της έδρας, όσον και από τόν συνήγορο του κ. Πλυτά, δικηγόρο κ. Μπουλουόκο. Θά αναφερθούμε εις αυτά.

Κατ' άρχήν ό κ. Εισαγγελεύς, ζητών την επ' άόριστον αναβολήν της δίκης, ώμίλησεν περί της έκτιομένης υπό του κ. Παττακού ποινης. Και εις τό σημείον αυτό εύρίσκειται τό ένα περιεργον εκ των μη λεχθέντων.

Ό κ. Εισαγγελεύς, δεν έπρεπε να ώμίληση περί έκτιομένης ποινης, διότι καλώς γνωρίζει ότι ό κ. Παττακός δεν έκτει ούδεμίαν πεινήν. 'Απλώς, έχει καταδικασθή εις θάνατον και αναμένει από στιγμής εις στιγμήν, την έκτέλεσιν της αποφάσεως αυτής του Πενταμελούς 'Εφετείου 'Αθηνών. Την αναμένει δέ διότι, παρά την ρητήν Πρωθυπουργικήν διαβεβαίωσιν ότι δεν πρόκειται να έκτελεσθή ή εις θάνατον καταδικαστική απόφασις, δεν έχει ύπογραφεϊ ακόμη ή σχετική απόφασις ή μετατρέπουσα την πεινήν αυτήν εις την πεινήν της ισόβιου καθείξεως.

Ό κ. Εισαγγελεύς, νομίζομεν ότι είχαν ύποχρέωσιν να τό άναφέρει αυτό, άν όχι διά τίποτε άλλο, αλλά διά να ύπενθυμίσει εις την Κυβέρνησιν τό όλον θέμα και την ρύθμισιν της έκκρεμότητος αυτής.

Τό δεύτερον περιεργον, εκ των λεχθέντων αυτήν την φοράν, εύρίσκειται εις τά λόγια του συνήγορου του κ. Πλυτά. Είπεν ούτος, ζητών την μη άναβολήν της δίκης, ότι ό πελάτης του, έταλαιπωρήθη φυλακισθείς, κατά την έπταετίαν.

'Αλλά που τό θόρηκε αυτό ό κ. Συνήγορος; "Αν δεν μάς άπατά ή μνήμη, ό κ. Πλυτάς ούδέποτε συνελήφθη από τό καθεστώς της έπταετίας και κατά συνέπειαν ούδέποτε έφυλακισθή διά να ταλαιπωρηθή. 'Αντιθέτως μάλιστα, είχαν παραμείνει εις την θέσιν του Δημάρχου 'Αθηναίων, επί όκτάμηνον περίπου μετά την 21ην 'Απριλίου 1967.

Και έπειδή ό κ. Πλυτάς, μηδέποτε έκανε αντίστασιν όσον καιρόν εύρίσκετο εις τας 'Αθήνας, αλλά συνεργάζετο άνελπιστός και λίαν άποδοτικώς μετά του κ. Παττακού, έχρειάζετο ό άνθρωπος, μία φυλάκισιν μετά πολλής ταλαιπωρίας, διά να άποκτήση και αυτός τόν λίαν χρήσιμον διά την εποχήν μας, τίτλον του άντιστασιακού. Και τόν φυλάκισεν ό κ. Μπουλουός, Μπαράβο.

'Αλλά άς έλθουμε και εις την περιεργον αίτιαν της δίκης. Λέγομεν δέ περιεργον, διότι διά πρώτην φοράν, συνεργάτης της έπταετίας και μάλιστα στενός, μνηύει ένα από τό στελέχη της 'Επαναστάσεως και μάλιστα από τό κορυφαία, διά μίαν πράξιν του, έστω και στρεφόμενη εναντίον του. Και έξηγούμεθα.

Μετά την έπικράτησιν της 'Επαναστάσεως της 21ης 'Απριλίου 1967, ή προελθούσα εξ αυτής Κυβέρνησις του κ. Κ. Κόλλια, άπεμάκρυνεν τούς περισσότερους αρετούς δημάρχους και προέδρους κοινοτήτων της χώρας καθώς και τά δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια και εις την θέσιν των έτοποθέτησεν ιδία της πρόσωπα. Της έμπιστοσύνης της. Διετήρησεν όμως έναν μικρόν αριθμόν δημάρχων και κοινοταρχών, τούς όποιους έθεώρει ως ιδιούς της, παραλλήλως προς έναν επίσης μικρόν αριθμόν που έδήλωσεν πίστιν και άφοσίωσιν εις τούς σκοπούς και τό έργον της 'Επαναστάσεως.

Εις αυτόν τόν μικρόν αριθμόν περιλαμβάνεται και ό κ. Πλυτάς. Βεβαίως, ήμεις δεν γνωρίζομεν, εάν ό κ. Πλυτάς άνήκει εις την πρώτην ή την δεύτεραν κατηγορίαν των διατηρηθέντων. Πάντως, εάν ψάξη κανείς εις τας εφημερίδας της εποχής εκείνης και ιδιαιτέρως από 22 'Απριλίου μέχρι 8 ή 10 Δεκεμβρίου 1967, θά εύρη κείμενον ή κείμενα του κ. Πλυτά τά όποια έξιμνούν ή δικαιολογούν την 21ην 'Απριλίου.

'Αλλά, δεν είναι μόνον αυτό. Και ή παραμονή και μόνον του κ. Πλυτά, του αρετού Δημάρχου 'Αθηναίων, εις την θέσιν του, μετά την έπικράτησιν της 'Επαναστάσεως, άποδεικνύει ότι ούτος την άπεδέχθη και την εκάλυψεν με τό κύρος του, Κύρος, τούλάχιστον την εποχήν εκείνην άναμφισβήτητον.

Τάχρει όμως και κάτι άλλο.

Ό κ. Παττακός, την εποχήν εκείνην, ήτο 'Τπουργός των 'Εσωτερικών. Δηλαδή άμεσος προϊστάμενος ύπουργός του κ. Πλυτά. Εις αυτόν ό κ. Πλυτάς έδιδεν άναφοράν επί της πορείας των έκτελουμένων έργων εις τας 'Αθήνας καθώς και επί της πορείας όλων των δημοτικών θεμάτων.

'Επίσης, άν δεν μάς άπατά ή μνήμη, την περίοδον εκείνην, έγιναν και όρισμένες άπολύσεις εις τόν Δήμον 'Αθηναίων, προσώπων, μη άρεστών εις τό τότε καθεστώς. Τάς άπολύσεις δέ αυτές, πρέπει να τας ύπεγράψην ή να τας ένεκρίνεν ό Δήμαρχος 'Αθηναίων κ. Πλυτάς.

Πώς λοιπόν τό έκανε αυτό; Και διατί;

Διά να ίκανοποιήση την Κυβέρνησιν Κόλλια, και τόν 'Τπουργόν των 'Εσωτερικών κ. Στυλ. Παττακό ή διότι έπρεπε να άπομακρυνθουν εκ της θέσεώς των, ως αντίθετοι του καθεστώτος; Και εάν συνέβησαν όλα αυτά, πώς τολμά σήμεραν ό κ. Πλυτάς να εμφανίζεται ως άντιστασιακός και μάλιστα να μνηύη τόν πρώην προϊστάμενό του;

Είναι και αυτό ένα ερώτημα.

'Αλλά άς δούμε πώς μετεβλήθη εις άντιστασιακόν ό κ. Πλυτάς. Μετά πάροδον επτά μηνών και είκοσι περίπου ήμερών από την έπικράτησιν της 21ης 'Απριλίου, δηλαδή περί την 8ην ή 10ην Δεκεμβρίου 1967, ό κ. Πλυτάς, κατόπιν άδείας του προϊσταμένου του 'Τπουργού, δηλαδή του κ. Παττακού, διότι τούτο προβλέπεται εκ των σχετικών κανονισμών, μεταβαίνει εις τό Λονδίον δι' ιδιωτικής του ύποθέσεως. 'Εκεί, τόν εύρίκει ή 13η Δεκεμβρίου. Δηλαδή ή άπολυούσα άντεπαναστάσις του Βασιλέως. Και ό κ. Πλυτάς, παραμένει εκεί και από της μιάς ήμέρας εις την άλλην, μεταβάλλεται εις άντιστασιακόν.

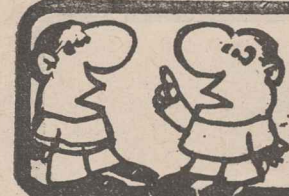
Λέγεται, αλλά δεν είμεθα εις θέσιν να τό γνωρίζομεν, ότι ό κ. Πλυτάς εις τηλεφωνικήν συνομιλίαν που είχαν μετά του κ. Δ. Ρίτσου, έξηδήλωσεν την επιθυμίαν να έπιστρέψη εις τας 'Αθήνας και την θέσιν του, την επομένην ή μεθεπομένην της άποτυχούσης κινήσεως του Βασιλέως, αλλά ότι την επιθυμίαν ή απόφασιν του αυτήν, δεν την μετεβίβασεν ό κ. Ρίτσος εις τόν κ. Παττακόν, με αποτέλεσμα να όρκισθή αυτός ως δημάρχος να και παραμείνη εις τό Λονδίον ό κ. Πλυτάς ως άντιστασιακός πλέον.

'Επίσης λέγεται και αυτό είναι μία άλλη έκδοχή, ότι ό κ. Πλυτάς, έγνωρίζεν την κίνησιν του Βασιλέως εκ των προτέρων και μετά την άποτυχίαν της κινήσεως και έπειδή ήτο γνωστών φιλοβασιλικών αισθημάτων, παρέμεινεν εις τό Λονδίον.

'Αλλά, αυτό δεν τό πιστεύομεν, δι' έναν πολύ απλό λόγον. 'Εάν ό κ. Πλυτάς έγνωρίζεν την κίνησιν του Βασιλέως και την άποκρίσιν της ή την πιθανήν της ήμερομηνίαν, δεν θά έγκατέλειπεν τας 'Αθήνας διά να μεταβή εις τό Λονδίον διά προσωπικάς του ύποθέσεις, αλλά θά παρέμενεν έδω, διά να βοηθήση τόν Βασιλέα εις την προσπάθειάν του.

Ούτε και εύσταθεί, τό ψιθυρίζομενον τότε, ότι ό κ. Πλυτάς γνωρίζων την κίνησιν του Βασιλέως, μετέβη εις τό Λονδίον κατά την κρίσιν του περίοδον, διά να μην έμπλακεί, διότι ό κ. Πλυτάς, είναι γενναίος άνθρωπος και δεν άνήκει εις την κατηγορίαν εκείνων που προσπαθούν να άποφύγουν εύθύνας.

'Εξ άλλου, ό κ. Πλυτάς, κατά την διάρκειαν της παραμονής του εις τό Λονδίνο, είχαν στενάς επαφάς μετά του Βασιλέως και παρέμεινεν πιστός εις αυτόν, εις όλας τας περιπτώσεις του. Και αυτό χαρακτηρίζει τόν άνθρωπον.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Με άφορμή τη δολοφονία του Μάλλιου

ΜΕΡΙΚΕΣ
«ΤΟΛΜΗΡΕΣ» ΣΚΕΥΕΙΣ

ΠΟΙΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΝ ΤΟΠΟ;

ΠΟΙΟΣ προσπαθεί να άποσταθεροποιήση αυτόν τόν τόπον και εις τί άποδέλπει;

Αυτό είναι τό μεγάλο έρωτηματικό, που άπασχολεί όλους όσους πονούν και αγαπούν αυτόν τόν τόπο, μετά την δολοφονία του άστυνόμου Εύαγγελου Μάλλιου και τά έπεισόδια που έσημαίωθησαν κατά την κηδείαν του και μετά από αυτήν.

Μέχρι στιγμής, έχουν διατυπωθή πολλές έκδοχές γύρω από την δολοφονίαν. Από αυτές, μπορεί να ξεχωρίση μία ως ή πλέον πιθανή, εάν συνδεθ ή συνδυασθ με ώριμένα γεγονότα του παρελθόντος. 'Η έκδοχή, της όργανώσεως «'Επαναστατική 'Οργάνωση 17 Νοέμβρη», ή όποια και ανέλαβεν την εύθύνην της δολοφονίας με σχετική προκήρυξιν της, που έρίρηθ εις τόν τόπο του εγκλήματος.

'Η όργάνωσις αυτή, είχαν αναλάβει και την εύθύνην διά την δολοφονίαν περίου τας παραμονάς των Χριστουγέννων, του άμερικανού διπλωμάτου και φερόμενου ως όργηφου του σταθμού της C.I.A. εις την 'Ελλάδα Γουέλτε. Εις την δολοφονία του Γουέλτε, είχαν άκολουθήθ τό ίδιον σύστημα που ήκολουθήθ εις την δολοφονίαν του Μάλλιου.

Παρ' όλες τίς προσπάθειες των καταδιωκτικών άρχων, οι δολοφόνοι του Γουέλτε, δεν άνεκαλύφθησαν, αλλά ούτε και έπεσημάνθη άλλη δραστηριότης της εν λόγω όργανώσεως εις την 'Ελλάδα, μέχρι την δολοφονία του Μάλλιου.

Δεν είμεθα θεσαιοί άν οι έλληνικές καταδιωκτικές άρχες μπόρσαν να κάνουν σωστά την δουλεία τους, γιατί στην ύπόθεσιν Γουέλτε, είχαν αναμνησθ ένενργως και διάφορες άμερικανικές ύπηρεσίες. 'Η άνάμεις αυτή, άφησε πολλά έρωτηματικά. Πολλοί διηρωτήθησαν, μήπως άπεκρίθησαν στοιχητιά διά την «17 Νοέμβρη» από τίς έλληνικές άρχες διά λόγους σκοπιμότητος. Δεν είμεθα εις θέσιν, άν και τό διασθανόμεθα, να τό άποδείξωμεν. 'Αλλά τό έρωτηματικό μένουν.

Και τώρα, άς προχωρήσωμεν εις μίαν θεωρίαν, που πιθανώς να άποδειχθ εις τό βάθος του χρόνου άληθής εν και τό άνευχόμεθα, αλλά που καλόν θα είναι να την λάβουν υπ' όψιν οι άρχες που διεεργάζουν τας έρευνάς καθώς και αύται που εύρίσκουν πολύ ύψηλότερα από αυτές και που χειρίζονται ύψιστα θέματα έθνικής άσφαλείας.

Κατ' άρχήν ή όνομασία της όργανώσεως. «'Επαναστατική 'Οργάνωση 17 Νοέμβρη». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ή όργάνωσις αυτή, έχει σχέση με τά γεγονότα της 17 Νοεμβρίου 1973. Δηλαδή την πτώσιν της Κυβερνήσεως Μαρκεζίνη και του Γεωργίου Παπαδοπούλου και την είσοδον της χώρας εις μίαν νέαν δικτατορίαν την όραν που ήνοίγησε ή όδος διά μίαν, έστω και «κουστή» δημοκρατία.

Είναι γνωστό τά όσα έχουν λεχθ ή γραφεί διά τά αίτια της πτώσεως Παπαδοπούλου. 'Απαράφευσις χρησιμοποίησεως των θέσεων από τούς άμερικανούς διά την ένίσχυσιν του 'Ισραήλ εις τόν πόλεμόν του με τας άραβικές χώρας και άδεια να διέλθουν εκ του έναερίου χώρου ρωσικά άεροσκάφη διά την μεταφοράν εφοδίων εις τας άραβικές χώρας. 'Επίσης συνμιλίαι με τόν κ. Τσαουσέσκου, καί άνάθεσις της εκμεταλλεύσεως των πετρελαιοιν εις ρουμανικές χείρας.

Δηλαδή, ή άνατροπή του Παπαδοπούλου, με τά γεγονότα της 17ης Νοεμβρίου 1973, ήτο καθαρώς Ενοκίνητος, και με πρόσθετους στόχους, ως άνευερέθησαν εις τούς «Νέους 'Ανθρώπους» εις άρθρον σχετικό με τόν άπειλούμενον διαμελισμόν της χώρας και την δημιουργίαν αυτόνομου Κρητικού Κράτους.

Από αυτά πρέπει να συμπεράνη κανείς ότι ή «'Επαναστατική 'Οργάνωση 17 Νοέμβρη», είναι Ενοκίνητος, άν όχι και ένην, πράγμα που άλλωστε άποδεικνύεται και από τόν τρόπον που ένεργεί και ό όποιος δεν έχει καμμίαν σχέση με την έλληνικήν πραγματικότητα.

Που στοχεύει όμως ή «17 Νοέμβρη»;

'Αφού ματαιώθηκε τό γενικώτερον καθ' ήμας σχέδιον εις βάρος της 'Ελλάδος διά τούς λόγους που άνευερέθησαν εις τό προημώθεν άρθρον, προσωρινώς, ή όργάνωσις «17 Νοέμβρη», επανέρχεται.

Δηλαδή, δεν έπετεύχθη ό διαμελισμός τότε. Σήμεραν, πιθανώς να εύγυσον την θέσιν εις την εφορμήν του σχεδίου αυτού.

Και ή άρχή γίνεται με την άποσταθεροποιήσιν. Πρώτα ή δολοφονία του Γουέλτε. 'Η όργάνωσις «17 Νοέμβρη» άναλαμβάνει την εύθύνην.

'Η χώρα δέχεται έναν κλονισμό. 'Αρχίζουν οι άμφιβολίες διά τό τί συμβαίνει. 'Αν όχι εις τά άνάντερα κλίμακία της διοικήσεως, τουλάχιστον εις τόν λαό. Και τό θέμα είναι να άποσταθεροποιήθ ή λαός. Να χύση την έμπιστοσύνη του προς όλους. Τίς άρχες, τίς ύπηρεσίες, την ίδια την Κυβέρνησί του.

ΠΟΛΥ ΚΑΚΗΝ έπηρεσίαν προσέφερον εις την Δεξιάν, ό κ. Γ. Γεωργαλάς με τόν επικείμενον που έξεφώνησεν κατά την κηδείαν του δολοφονηθέντος άστυνόμου Μάλλιου. Και πρώτον διότι έξηγοισμοποίησεν τόν τίτλον του έθνικόφρονος. Τίτλον τόν όποιον πιστεύομεν, ότι δεν δικαιούται. Και δεύτερον, διότι με τά όσα ειπεν, εξέθεσεν την δεξιάν, μίαν τάξιν συντηρητικών άνθρώπων, εμφανίζοντας την, ως έξτρεμιστικήν παράταξιν.

'Αλλά πούς ειπεν εις τόν κ. Γεωργαλά ότι δύναται να έκπροσωπή την δεξιάν και να όμιλή εξ όνόματός της ως ... άρχηγός;

'Εάν ή δεξιά, ή άναγεωμένη, θελήσει να άνεύρη άρχηγόν, γνωρίζει καλώς ποι θά τόν άναστήση. Πάντως, δεν θά σιραφθ προς τόν κ. Γεωργαλά. Τόν ένωσοπον που' μάς ήρθε από τό κοίνο» διά να μάς διδάξη έθνικόφροσύνη και άγάπη προς την πατρίδα, την πατρίδα που κάποτε έπόλησεν, έλέω λάθος Παπαδοπούλου.

Από, άς τό γνωρίζει και ό ίδιος ό κ. Γεωργαλάς, αλλά και όλοι όσοι θέλουν να τόν φοιτώσουν εις την πλατήν της. Πρέπει όμως και να άναφερθούμε εις τας ένεργείας της Κυβερνή-

σεως επί του θέματος Γεωργαλά. Διέπραξεν ένα τραγικόν λάθος, εκτός άν ό στόχος της ήτο άλλος, με τό να σιραφθ εναντίον του. Ό κ. Γεωργαλάς, είναι ένας πανέξυπνος άνθρωπος, και νομίζομεν άν ήτι ειπεν, δεν τόν ειπεν εις τόν «δρόνον». Είχε τόν σκοπόν του. 'Ηθελε να τραβήξη την προσοχήν τών πάντων εις τό πρόσωπόν του. Να ξαναδωγ εις την επικαιρότητα.

'Επειδωκεν την δίωξιν, και την έπέτευεν. Τό όνομά του, ένα όνομα κάπως ξεχωριστό, δώρησε εις την επιφάνειαν και φηγογράφει εις τας πρώτας σελίδας των εφημερίδων. Κάτι που δεν τό είχαν επιτύχει εις αυτήν την έκτασιν, ούτε επί έπαισετίας.

'Η επιτυχία λοιπόν έπληρξεν τού κ. Γεωργαλά και όχι της Κυβερνήσεως. 'Εκτός εάν ... ή κυβένησις εις την επιδιώξιν της να δημιουργήση ένα κόμμα της δεξιός «διαβλήτων», διά να μπορεί να τό εξουσιώρη εύκολα εις τας προσεχείς εκλογάς και να άποσειση από τούς όμους της αυτήν την «ρετινιδιά» του δεξιού, εφρόντις να μάς ήροποτήση τόν κ. Γεωργαλά.

Και όμολογούμεν, ότι τό έπέτευχεν.

Ακολουθεί ό άστυνόμος Ε. Μάλλιος.

'Ενα πρόσωπο, πολύ αγαπητό εις την άστυνομία και ίδιως εις τούς μικρούς βαθμούς, με μεγάλη μόρφωσι και τεράστιες ικανότητες. Παραλλήλως, λόγω της θέσεως που κατείχε, πρόσωπο μισητό εις τούς κομμουνιστάς.

'Η έπιλογή του στόχου Μάλλιος, είναι πολύ ένυνην. 'Η δολοφονία του προκαλεί άναταραχή εις τό Σώμα της 'Αστυνομίας Πόλεων και οι έπιπτώσεις αυτής της άναταραχής είναι γνωστά.

'Η όργάνωσις «17 Νοέμβρη» με τό κείμενο της προκήρυξέας της, άφηνει σαφώς να έννοηθ ότι είναι άριστεριστική ή κομμουνιστική. Είναι όμως;

Δεν τό πιστεύομεν. Τό Κ.Κ.Ε., είτε έ. είτε έ.σ. δεν θά έβαζε ποτέ την ύπογραφη του κάτω από ένα εγκλήμα. Ειδικά εις αυτήν την εποχήν που εύρίσκεται εις την νομιμότητα και δι' αυτής καθώς και διά της άνοχής της Κυβερνήσεως, έχει άποκομίσει τεράστια πολιτικά φέλη και έχει προσηλπίσει την μεγαλύτερη μερίδα της νεολαίας.

'Αλλά τό γεγονός είναι ένα. 'Η προκήρυξις άφίνει να έννοηθ ότι άριστεριστικό κίνημα έχει κάνει την δολοφονία.

Είναι λοιπόν πολύ φυσικόν, ή άστυνομία δηλαδή οι άστυνομικοί ός ότομα, να πνέουν μέναια κατά τών κομμουνιστών. 'Η δολοφονία τούς έφερε εις την μνήμη παλαιότερες εποχές με δολοφονίες άστυνομικών υπό τών κομμουνιστών.

'Ετσι, οι κινούντες τά νήματα της όργάνώσεως «17 Νοέμβρη» διαβρώνουν την άποσταθεροποιήσιν και προχωρούν με σταθερά βήματα διά την όλοκλήρωσιν της επιδιώξεώς των.

Τόν διαμελισμόν της 'Ελλάδος, μέσω μίας έμφυλίου συγκρούσεως.

'Ολα τά στοιχεία τούς βοηθούν προς αυτόν τόν σκοπόν.

'Επρόκαλεσαν τό μίσος των άστυνομικών κατά τών κομμουνιστών.

Εις την συνέχεια δημιουργούνται τά έπεισόδια εις τό Α' Νεκροταφείον κατά την κηδείαν του Ε. Μάλλιου. Δέρονται άνηλεώς ώρισμένοι δημοσιογράφοι. Δεν ήμπορούμε να πούμε ποιοι καθοδηγήσαν τά γεγονότα αυτά. Δεν μπορούμε να γνωρίζωμεν τί σχέδιο έενημερεύσαν. Εις άλην αυτήν την ιστορίαν υπάρχουν μεγάλα έρωτηματικά.

Βεβαίως, θά λεχθ, τί ήθελον γνωστό εις τούς φίλους του θύματος και αντίτιθέμενοι προς αυτό δημοσιογράφοι; Εις αυτό τό ερώτημα ύπάρχει άπάντησις. Οι δημοσιογράφοι άσκοόν έλευθέρας τό λειτουργήμα των. Γεγονός είναι όμως, ότι ή έπιθεσις κατά τών δημοσιογράφων, παρ' ότι άπαράδεκτος, είχε κάποιο στόχο.

'Εν συνεχεία, αυτοί που τούς κτύπησαν, τούς κτύπησαν μόνον διά λόγους εκδίκσεως ή ύπηρεσαν θύματα, άνθρωποι ή άνθρωποι, που ήθελε να δημιουργήσουν τά έπεισόδια; Δηλαδή έγινε εκμετάλλευσιν των άντικομμουνιστικών αισθημάτων και του θερμού αιμού του χαρακτήρος των νεαρών αυτών;

Πάντως, με την κακοποιήσιν των δημοσιογράφων επετεύχθησαν άλλοι δύο στόχοι πολύ μεγάλοι.

Τό θέμα της δολοφονίας έπρεσεν εις δεύτερον πλάνον και οι άστυνομικοί από κατήγοροι να εύρεθουν εις την θέσιν του κατηγορουμένου.

'Η υπερέκλυσις της δολοφονίας εις τας στήλας των εφημερίδων, από τά γεγονότα που ήπηκολούθησαν, συνέφερον μόνον αύτούς που ένδιόφερονται να μην άνακαλυφθουν ποτέ οι δολοφόνοι. Και τό έπέτυχαν.

Από την άλλην πλευράν, όντισαν γιά λίγες ήμέρες την δραστηριότητα των καταδιωκτικών άρχων από αυτό καθ' έαυτό τό εγκλήμα και την έστρεψαν, εις την άνακάλυψιν του κ. Γεωργαλά και των όργανών ή ύποκινήτων της πορείας και των ευλοδορμών των δημοσιογράφων.

Μεγάλη και εύη επιτυχία των κινουμένων εις τό σκοτός ανθρώπων.

Εις την ύπόθεσιν Γουέλτε, παρενεβλήθησαν, όπως λέγεται, έμπόδια από άλλους παραγόντας εις τό έργον της άστυνομίας διά την άνακάλυψιν ή τόν έντοπισμόν των ένόχων. Εις την ύπόθεσιν της δολοφονίας του Μάλλιου, δεν ήτο δυνατόν να παρεμβλήσιν έμπόδια. Οι άστυνομικοί και λόγω συναισθηματισμού θά έκίνουν γή και ούρανόν διά να άνακαλύψουν ή να έντοπίσουν τούς δολοφόνους του συναξέλαφ των. Αυτός ήτο και ό μεγάλος κίνδυνος διά τούς έπιδιώκοντες. Σκοπός εις βάρος της χώρας έννοος.

'Υπήρχε φόβος να άποκαλυφθουν. Και τότε θά έλλαζαν τά πράγματα. 'Ετσι υπεκινήθησαν τά έπεισόδια.

Τώρα θα πρέπει να προσέψωμεν ποια πιθανώς θά είναι ή συνέχεια. Και βεβαίως θα κάνομεν ύποθέσεις, που και αυτές θα πρέπει να έρευνήσουν υπό των όρμηδων.

'Εάν αυτοί που επιδιώκουν τόν διαμελισμό της 'Ελλάδος μέσω ενός έμφυλίου πολέμου, άφού δεν ήμπορουν να έφαρμόσουν άλλο σύστημα, διά της όργανώσεως «17 Νοέμβρη», άλλα άνωμύμως αυτήν την φοράν, δηλαδή χωρίς άνάληψιν εύθύνης, δολοφονήσουν ένα στελέχος ιδιαίτερος σημαντικόν του Κ.Κ.Ε. τί θά συμβή;

'Ολοι οι άριστεροί, θά πιστεύωμεν ότι ό ή ό δολοφόνοι, άνήκουν εις τας τάξεις της άστυνομίας ή τούς φίλους του Ε. Μάλλιου και ότι ή δολοφονία είχε σκοπόν την έκδίκασιν. 'Αλλωστε ό κ. Γεωργαλάς κατηγορείται ότι κατά τόν επικήδειον που έξεφώνησεν, όμιλησεν περί «όφθαλμόν αντί όφθαλμού». Τότε τί γίνεται;

Τι θά γίνη, εάν εις την κηδείαν αυτού του στελέχους, που τά μέτρα τάδεως πολύ φυσικόν είναι να τά λάβη ή άστυνομία, ένας άριστερός ή έστω και προδοκότερος των δυνάμεων που άναφέρωμε, κτυπήσιν έναν άστυνομικό; 'Η άν ό ίδιος προδοκότερος, κτύπησιν έναν άριστερόν από τούς μετέχοντας εις την κηδείαν;

Ποιά θα ήμφορσή να άναχατίση την σύγκρούσιν που θά άκολουθήσιν;

'Η 'Αστυνομία; 'Ασφαλώς όχι.

Τότε που θά ώδηγηθώμεν;

Με μοθηματική ακρίβεια εις την έπέμβασιν του Στρατού κατ' έντολήν της Κυβερνήσεως θεβαίως, αλλά θά είναι πολύ άργα διά να άποφευθ ή ΕΜΦΥΛΙΟΣ εις τόν όποιον μάς όδηγούν σκοτεινά δυνάμεις. Έναι προς τά έλληνικά δεδομένα και συμφέροντα, προκειμένου να επιτύχουν τόν διαμελισμόν αυτού του τόπου.

Ευχόμεθα, ούδέν εκ των άνωτέρω να έπαληθεύση. 'Αλλά παρακαλούμεν την κυβένησιν να λάβη τά μέτρα της.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

«ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», ΣΕΛΙΣ 9

ΝΟΟΤΡΟΠΙΕΣ...

'Αφροδιτιανός Τύπος

του κ. Σ. ΠΑΥΛΕΑ

ΕΙΔΑ χθές ένα παράξενο ζευγίρι. Ζούσα, λέει, στο Πλανήτη της 'Αφροδίτης κι' έκανα «ειδικό» ρεπορτάζ στους τοπικούς «Τάμης».

Η 'Αφροδίτη, είναι ένας μικρός και άγονος πλανήτης, με μεγάλη στρατηγική σημασία μέσα στον χώρο του σύμπαντος. Παράγει, σε μεγάλες ποσότητες, ιστορία, πολιτικά κόμματα, πολιτικές οργανώσεις κι' εφημερίδες.

Σε ιστορία — μόνο — είναι αυτόκλητος. Προφορτωμένος όλους τους πλανήτες του σύμπαντος και εισάγει, σαν ανταλλαγή υποκοσμοίς.

Να ποιά είναι η γνώμη του Προέδρου του Δυτικού Πλάτωνα, που έπεσε κέφθη πρόσφατα την 'Αφροδίτη.

«Σε κάθε 'Αφροδιτιανό, αντιστοιχεί μία εφημερίδα, σε δύο μία οργάνωση και σε πέντε ένα κόμμα».

Οι νέες εφημερίδες ξεπερνούν κάθε πρωί, όπως τα μαντάρια. Τα μαντάρια στη κοπριά κι' οι εφημερίδες στην 'Αφροδίτη, θρίσκουν έδαφος πρόσφορο... Είναι ντροπή σ' έναν 'Αφροδιτιανό να μην έχει την οικογενειακή του εφημερίδα. Όπως είναι ντροπή να μην έχει το οικογενειακό του κόμμα και την οικογενειακή του οργάνωση. Είναι σαν μία 'Ελληνική οικογένεια να μην έχει τον δικό της τραγουδιστή...

Το «ειδικό» είναι ένα νέο είδος ρεπορτάζ, που εμφανίστηκε στην 'Αφροδίτη μετά την πτώση της χούντας.

Όταν έπεσε η χούντα, οι έμποροι των ιδεών, ένωσαν έντονη την ανάγκη, να «εκατοσκευάσουν» ήρωες. 'Ετσι, άρχισε ν' ανθίζει στην 'Αφροδίτη μία νέα διομηχανία. 'Η διομηχανία ήρωων «της περιστάσεως και της ανάγκης». Τα προϊόντα αυτά ονομάζονται και «νεοαντιστασιακοί». Είναι δηλαδή ήρωες της αντίστασης, που έκαναν αντίσταση μετά τον άγωνα. Που πήραν το τούφεκι να σκοτώσουν τον... σκοτωμένο θηρίο.

Κι ενώ κύριο χαρακτηριστικό του «ειδικού» ρεπορτάζ είναι (υποτίθεται) η αντικατατορική του δράση, κύρια δου-

ΑΠΟ
15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΕ
16 ΣΕΛΙΔΕΣ

γεία. 'Εχει δώδεκα στα σκαριά και πέντε στο ψυγείο. Σε πρόσφατες δηλώσεις του ο Υπουργός τύπου τόνισε: «Ο νόμος περί τύπου είναι όπως το κοστούμι. Φοριέται ένα σε κάθε περίπτωση».

Σ' αυτό το τομέα, η 'Αφροδίτη έρχεται πρώτη. 'Εχει τη καλύτερη γκαρνταρόμπα...

Τις εφημερίδες της 'Αφροδίτης τις θγάζει ο λαός. Κάθε πολίτης τοποθετεί το χειρόγραφο του σ' ένα σημείο της πλατείας Ποσειδώνια (ή Κάσκινη Πλατεία) ρίχνοντας συγχρόνως κι' ένα δολλάριο ή ένα μάρκο ή ένα ρουβλί σ' ένα σιδερένιο κουτάκι, που υπάρχει εκεί κοντά.

Παρένθεση: Η 'Αφροδίτη δεν έχει δικό της νόμισμα: 'Εκεί όλα τα νομίσματα περνάνε!

Βέβαια υπάρχουν και 5 - 6 χιλιάδες επαγγελματίες δημοσιογράφοι που εκτελούν μία σοβαρή αποστολή. Παίρνουν τα χειρόγραφα από τη Πλατεία και τα πάνε στο λαϊκό Τυπογραφείο. Στη συνέχεια παίρνουν τις εφημερίδες από το Τυπογραφείο και τις τοποθετούν στα ειδικά πλαίσια που είναι τοποθετημένα σε διάφορα σημεία της Πλατείας.

Στη συνέχεια παίρνουν τα σιδερένια κουτάκια και τα... πάνε σπίτι τους.

Μια μέρα, με κάλεσε ο αρχιουντάκης μου.

Κύριε, μου είπε, η εφημερίδα μας δεν πάει καλά. Το έχετε πιάσει πέσαμε στα 50 χιλιάδες φύλλα; Και να πής πως δεν είμαστε κίτρινοι; Κάτι φταίει. 'Από μυνήσεις πώς πήμε;

— 'Εκανα σέ δλους!

— Σίγουρα; 'Εχω μια πληροφορία, πώς ο εξωτερικός κλητήρας των «Νέων» του Ποσειδώνια, είναι κουντικός;

— Όχι! Θά ήταν μακαρίτης. 'Αλλά ήρωας... Όπως έχω μια καλύτερη ιδέα: ν' αναγγελλούμε γυναικεία μέσα στη κυριακή... απόσπαιρα του 'Αρη και έρευνες για πετρέλαιο στην υφαλοκρηπίδα του. 'Ετσι θα έχουμε να γράσουμε για ένα μήνα και επιπλέον θα κρατήμε τον λαό μακριά από απεργίες, διαδηλώσεις, πορείες διαμαρτυρίας κ.λπ.

Παρένθεση: 'Ο Τύπος στην 'Αφροδίτη, εκτός από τέταρτη, είναι και πρώτη και δεύτερη και τρίτη έξουσία. Αυτός αποφασίζει για όλα.

— Άνδρες, είπε ο άρχιουντάκης 'Εχω μια καλύτερη ιδέα. Να φύγεις για τη γη.

Πετάχτηκα όρθος.

— Στη γη; Φοβάμαι να πάω στη γη. Φοβάμαι τους ανθρώπους.

— Δεν έχει και σκάνδαλα όμως... κλείδωσε την πόρτα. Λοιπόν. Θά πάρης το ποσό διαστημολογίας της «NASA AIR» για τη Ν. Υόρκη. Θά πιάς να βρής τον πρόεδρο της

ΛΟΚΧΗΝΤ. Θά σου δώση κάτι για μένα, ξέρει... Μετά θά πιάς στο Λίβανο να δής τί γίνεται εκεί πέρα και τέλος στη Λευκωσία να μάθης σχετικά με τις ένδοξες ηρωικές.

Βρήκα τον πρόεδρο στο γραφείο του.

— Πρόεδρε, πώς πάει το «Λάδωμα»;

— Δυστυχώς, παιδί μου, ήρθε άργα.

— Κρίμα. 'Ημουν διατεθειμένος να μεσολαβήσω στο λαϊκό στρατό της...

— Σοβαρά; Περιέμενε λίγο. 'Εχω κρύψει ένα... λαϊκό στην αποθήκη.

— 'Εφερε ο πρόεδρος το λαϊκό και με «Λάδωσε».

— Τό έχω κρύψει για τους φίλους. Αυτό έμεινε, είπε άναστενάζοντας.

— 'Εφυγα χαρούμενος και «Λαδωμένος» για την 'Αφροδίτη. 'Από τη χαρά μου ξέχασα να περάσω από το Λίβανο και την Κύπρο.

— 'Ο αρχιουντάκης μου με περιέμενε στο 'Αεροδρόμιο.

— Τι έγινε; με ρώτησε με αγωνία, τον είδες τον πρόεδρο;

— Λάδι γιόκ! Νά φαντασθής, έγω... ήμουν ο τελευταίος. Μετά από μένα πέρασε ένας στρατηγός του λαϊκού στρατού του 'Ανατολικού Πλούτωνα. 'Ενας βουλευτής του κομ. κόμματος του 'Αρη, ένας 'Αρειανός συνάδελφος κι' ένας πρίγκιπας. 'Ο πρόεδρος τους κοιτάζε με λύπη και τους είπε:

— Κύριοι, δουςτε λάδωσα, Λάδωσα. 'Η τμή του λαδιού πήρε την πάνω δόλτα...

— Μά το 'Αρειανό Πρακτορέο μετέδωσε πως ο πρίγκιπας...

— 'Ισως από... το λαδικό.

— Καλά, είπε ο αρχιουντάκης θλιμμένα, ίσως έγω να τη νέα... σοδεία. Στο Λίβανο πήγες;

— Ναί. 'Εχουν μείνει μερικά κομμάτια.

— 'Ισα - ίσα που προλαβαίνουμε.

— Με το Κυπριακό τί γίνεται; Θά το λύσουν κομμάτι φορά;

— Μία καφετζού που ρώτησα, μου είπε πως υπάρχουν ευόφωνες προοπτικές. Στην 1697 φάση των διακοινοτικών, που θά γίνουν το 2097, ο έγγονός του έγγονού του Κληρίδη, θά υποβάλει συγκεκριμένες γραπτές προτάσεις στον έγγονο του έγγονού του Ντεκτάς...

Υ.Γ.: Ξέχασα να γράψω δύο λόγια για τις σχέσεις μου με το Συνδικάτο 'Ενώσεως Συντακτών 'Ημερησίων 'Εφημερίδων 'Αφροδίτης. Είμαι μέλος 27 χρόνια. 'Η κόρη μου είναι τακτική! 'Η κόρη μου λατρεύει τα γραμματόσημα και ο Διευθυντής της έχει μία υπέροχη συλλογή. 'Εδώ τα πάντα είναι θέμα φιλοτελισμού...

ΧΡ. ΦΥΣΣΑΣ: ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ

Π Ο Σ Ο Π Ρ Ο Χ Ω Ρ Η Σ Ε Τ Ο Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Ο Π Ρ ό β λ η μ α σ τ ή χ ώ ρ α ς :

Το ερώτημα αυτό έθεσε στον εαυτό του και στους συναμλητές του ο κ. Χρ. Φύσσας, δικηγόρος, τέως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Κοινωνικών Υποθέσεων και πολιτευτής της Β' Περιφέρειας 'Αθηνών, μιλώντας για τα δύο χρόνια της Νέας Δημοκρατίας στο Περίοτερι.

Και αληθινά, για μία ακόμη φορά, χαρήκαμε με τον διάλογο που πάντα επιθυμεί ο κ. Φύσσας με το άκροατήριό του.

Και αληθινά, για μία ακόμη φορά, χαρήκαμε με τον διάλογο που πάντα επιθυμεί ο κ. Φύσσας με το άκροατήριό του.

του, διάλογο που «σπάζει» τον πάγο και πασαμερίζει πολλές άποριες ή και άμφιβολίες ακόμη.

Με αυτά που μπορούσε να κάνει ο Καραμανλής νομίζω ότι προχώρησε (το πολιτικό πρόβλημα) με ρυθμό καλό, άπανησε ο κ. Φύσσας.

Και πρόσθεσε σε άλλες ερωτήσεις τις απαντήσεις:

● Υπήρξε ανανέωση εις τα μέτρα του δυνατού, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν σημαντικά περιθώρια και για πολλά άλλα.

● Για μένα — είπε ο κ. Φύσσας — η Χούντα είχε άφετηρίαν τον παλακομπατισμό, ο οποίος είχε διαβρώσει την Δημοκρατία και ο οποίος έφερε την Χούντα.

● Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια ανανέωσης του πολιτικού ζώου της χώρας και η επιτυχία αυτής της προσπάθειας θα πρέπει να βασισθεί στην νέα γενιά.

● Πολλά ακόμη έχει να επιτελέσει ο Καραμανλής, χωρίς βέβαια να έχη κάνει λίγα μέχρι σήμερα.

Λόγια απλά, σταράτα, χωρίς φιλολογίες και υποσχέσεις. Χωρίς θά...

Από τις ελάχιστες περιπτώσεις των πολιτευτών μας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ χώρο της 'Ελλάδος, υπάρχει και κινείται δραστηριότητα, μία μεγάλη μερίδα πολιτών κυρίως ανηκόντων εις τα υψηλά και μεσαία εισοδηματικά στρώματα, η οποία στηρίζει, αδιακρίτως, όλες τις πολιτικές τάσεις ή κομμάτια ή καταστάσεις, που θα αναλάβουν κατά τον έλφα ή βήτα τρόπον την διακυβέρνηση της χώρας.

Είναι η μερίδα εκείνη, η οποία μεταπηδά από καταστάσεις εις καταστάσεις, με μίαν εκπληκτική ευκολία,

ΣΤΟΜΑΧΟΦΡΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ

ώς να επρόκειτο περί της αλλαγής λαοφίλου όδους κυκλοφορίας. Και πού με την μεταπήδηση αυτήν, στηρίζει την εισδησική κατάσταση.

Αυτή η μερίδα των πολιτών, πολιτικός άνωριμων ή πολιτικός καιροσκοπών, κρύπτεται έπισημεν το παραπρετάσματος της «Εθνικοφροσύνης». Και συμβιβάζεται με οινωδιότες κυβερνήσεις αυτών τον τόπον, όμιλους περί εθνικού συμφέροντος και άλλων τινών άραιών πραγμάτων.

Την μίαν ήμεραν την βλέπομεν αυτήν την μερίδα, να υποστηρίζει, τον κ. Κ. Καραμανλή ως ήγέτην της ΕΡΕ. Την επομένη, εάν ο κ. Καραμανλής άπαλωση την έξουσίαν, την βλέπομεν, να ακολουθή τον Γεώργιον Παπανδρέου και να υποστηρίξη με φανατισμόν την άναγκαιότητα της ύπ' αυτών διακυβερνήσεως της χώρας. Την μεθεπομένη την βλέπομεν να ακολουθή την λεγομένη άποστασίαν δια λόγους... εθνικού συμφέροντος. Και μετά;

Μετά την βλέπομεν να ακολουθή τον Γεώργιον Παπαδόπουλον και να υποστηρίξη την άναγκαιότητα της 'Επαναστάσεως και το έθνοσωτήριο έργον της.

Και όταν η 'Επανάστασις αυτοκαταλύεται, την βλέπομεν να καθυβρίζει το άπελθον καθεστώς και να συντάσσει αυτομάτως, εις τον κ. Κ. Καραμανλή, έπικαλουμένη λόγους εθνικού συμφέροντος και παραλλήλως να υποστηρίξη ότι, κατά την διάρκειαν του στρατιωτικού καθεστώτος, ήγωνισθη έναντίον αυτού, πάση δυνάμει και ότι συνέβαλεν εις την πτώσιν του.

'Επειδή δε το καλούν αι ήμέραι και η άναρχία του πεζοδρομίου με την δικτατορικήν έπιβολήν του εις όλα τα δημόσια πράγματα, η μερίς αυτή, η μέχρι πρό τινος άνηκουσα και καλυπτομένη έπισθεν της εθνικοφροσύνης, να άριστερή, να σοσιαλίζη και γενικώς να συντάσσεται με το πεζοδρόμιον.

Να φθάνη μάλιστα μέχρι του σημείου, ώστε να υποστηρίξη ότι ο συμμοριτοπόλεμος, δεν ήτο τίποτε άλλο άπό έναν άδελφοκτόνον εμφύλιον πόλεμον, διότι άνεξαρτήτως του ποίος κινούσε τα νήματα αυτού, έμάχοντο 'Ελληνες έναντίον 'Ελλήνων.

Δηλαδή, να άπαρνήται τα όσα μέχρι εκείνης της ήμέρας έδέχτο και να δέχεται, ξένα προς αυτήν πράγματα, με πράγματι εκπληρυσσαν ευκολίαν.

Είναι να άπορή κανείς και να άναρωτάται μέχρι πού θα φθάση αυτή η μερίς των πολιτικών άνωριμων ή καιροσκοπών πολιτών. Και μάλιστα πολιτών, που κατέχουν ύψηλές θέσεις εις την κρατικήν ιεραρχίαν και τον κρατικόν μηχανισμόν ή που άποδίδουν εις την κατάληψιν ύψηλων θέσεων, θεού καί... αλλαγής έπιτρέποντας.

Είμεθα βέβαιον, ότι εάν αύριον ο κ. 'Αντρέας Παπανδρέου άναλάη την διακυβέρνησιν της χώρας, άνεξαρτήτως τρόπου και μέσων, αυτή η μερίς θα τον ακολουθήσει, θα τον χειροκροτήση και θα όμιλήσιν περί της άναγκαιότητας, της εθνικής άναγκαιότητας της παρουσίας του. Παράλληλως θα καθυβρίσιν τον κ. Κ. Καραμανλή, θα του δώση τους πιο άπίθανους χαρακτηρισμούς και θα ίσχυρισθί ότι ήγωνισθη δια την πτώσιν του και την άπαλλαγην της χώρας από αυτόν.

Τό ίδιο θα συμβή και εάν κυβερνήσθ ο κ. 'Ηλίας 'Ηλιού με τον εθνικόν κομμουνισμόν του. 'Η ακόμη θα χειροκροτήσιν τον Λοχαγόν που θα έπιβλήθη δυναμικά και θα πη ότι η λύσις αυτή ήτο άπαραίτητος δια να σωθί η 'Ελλάς, άπό τα τραγικά λάθη των πολιτικών άνδρών και την άφροσύνην των.

Και τό πλέον βέβαιον, ότι όταν θα έξέλθω των φυλακών ο Γεώργιος Παπαδόπουλος, η μερίς αυτή και πάλιν θα ίσχυρισθί ότι ήγωνισθη δια την άμνηστειν του και την έπανεμφάνισιν του εις τό πολιτικόν προσκήνιον και θα τόνισθ ότι ένας τόσοσ μεγάλος Πολιτικός 'Ανήρ, έπρεπε να δικαιωθί κάποτε και να κυβερνήσθ κοινοβουλευτικώς τον τόπον αυτόν.

'Ολα αυτά, είμεθα βέβαιον ότι θα συμβούν διότι αυτή η μερίς των αυτοαποκαλουμένων εθνικοφρόνων δεν έ-

χει φραγμούς. 'Ολα είναι εύκολα δι' αυτήν και δι' όλα ύπάρχει η εθνική δικαιολογία καθώς και ο ίσχυρισμός ότι έμείς είμεθα εθνικοφρονες και ακολουθούμεν αυτό που έπιτάσσει τό συμφέρον της χώρας.

'Αλλά οι άνθρωποι αυτοί, ούτε εθνικοφρονες είναι, ούτε και ακολουθουν αυτό που έπιτάσσει τό συμφέρον της χώρας, μεταπηδούντες άπό παρατάξεις εις παραταξιν και υποστηρίζοντες ακόμη και τον διάβολον.

Είναι ΣΤΟΜΑΧΟΦΡΟΝΕΣ και ακολουθουν αυτό που έπιτάσσει τό προσωπικόν τους ΣΥΜΦΕΡΟΝ.

Τους είδαμε και τους γνωρίσαμε.

Συνειργάσθησαν με τό καθεστώς που προήλθεν άπό την 'Επανάστασιν της 21ης 'Απριλίου. Και συνειργάσθησαν στενάς. Κατέλαβον θέσεις και αξιώματα. 'Εγιναν καθηγητά άνωτάτων εκπαιδευτικών ίδρυμάτων. 'Ανεδείχθησαν ως τηλεοπτικοί και δημοσιογραφικοί άστέρες μεσούσης της δικτατορίας. Τέλος άπό όποιαν θέσιν και άν κατείχον, ύμνησαν την 'Επανάστασιν και την εξ αυτής προελθούσα δικτατορικήν κυβέρνησιν, κατά τον πλέον άναίσχυτον τρόπον.

Και πώς έδικαιολόγησαν την συνεργασία τους αυτή;

Την έδικαιολόγησαν με τον πλέον άνέντιμον τρόπον. Είπαν. Τί να κάνουμε; Είχαμε οικογένειες και έπρεπε να ζήσουν τα παιδιά μας.

Ντροπή. Χίλιες φορές ντροπή.

Όταν άλλοι, αγωνιζόντουσαν γι' αυτό που πίστευαν, καλό ή κακό, συνειδητά ή άσυνειδητά, δεν έχει σημασία και έξορίζοντο άπό τό καθεστώς, και έφωλακίζοντο και τα παιδιά τους πεινούσαν, αυτοί, οι περιβόητοι ΣΤΟΜΑΧΟΦΡΟΝΕΣ, έβάζαν σαν δικαιολογία της συνεργασίας τους, τα παιδιά τους.

Αυτά τα άθάνα πλάσματα, που άν θα χρειασθί, άν θα άλλόζοντο τα πράγματα, 'Ελλάδα είναι εδώ και όλα άλλόζου, πάλι τα παιδιά τους θα θρούν σαν προκάλυμα, δια να δικαιολογήσουν την συνεργασία τους, με τό προγενέστερο καθεστώς έστω και άν αυτό είναι δημοκρατικό.

Αυτοί οι άνθρωποι, πρέπει να διαγραφούν με μία μονοκουτυλιά άπό τον Δημόσιο βίο. Να έξαφανισθούν διότι μόνον ζημιά κάνουν εις τον τόπο με τις συνεχείς μεταστροφές τους. Εις αυτούς δεν μπορεί να στηριχθί κανείς δια να προδιαγράψη τό μέλλον του τόπου με σιγουριά.

'Αν αυτοί οι άνθρωποι, παρέμενον πιστοί εις την πρό του Παπαδοπούλου δημοκρατίαν, και δεν συνειργάζοντο μαζί του, ο Παπαδόπουλος θα είχε πέσει μέσα σε δύο τό πολύ έβδομάδες.

'Αν πάλι πίστευαν ότι η Δημοκρατία είχε διαφθαρεί και ότι ήτο άναγκαία η παρέμβασις του στρατού και του Γεωργίου Παπαδοπούλου, δια την μελλοντικήν αναδιοργάνη της επί στερεών βάσεων, τότε τό καθεστώς αυτό δεν θα είχεν αυτοκαταλυθί.

'Αλλά και πάλιν, άν πίστευαν αληθινά εις την προσπάθεια που έγινε τότε, και τό διεκήρυξαν μετά την αυτοκατάλυσιν του καθεστώτος της 21ης 'Απριλίου, δεν θα φθάναν έδώ που είμεθα σήμερα. Εις τα πρόθυρα του διαχασμού.

Αυτοί όμως οι άνθρωποι δεν πιστεύουν σε τίποτε. 'Η μάλλον πιστεύουν σε ένα μόνον. Εις τό ΣΤΟΜΑΧΙ των και την καλοπέρασιν των.

Δι' αυτό και καταδικάζουν προκαταβολικώς εις θάνατον, όποιον καθεστώς και άν ύπηρετήσουν, διότι τό κάνουν, άναμένοντας την στιγμήν που θα άναφανήσουν ότι αυτό έγινε δια τα «παιδιά τους» άγκαλιάζοντας την νέα κατάσταση που θα έλθη.

Εις αυτούς λοιπόν τους ΣΤΟΜΑΧΟΦΡΟΝΕΣ δεν μπορεί να βασίζετα η 'Ελλάς, δια να όρθοποδήσθ, είτε ως δημοκρατία είτε ως ετιδηποτε άλλο.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ 16 ΣΕΛΙΔΕΣ

- ΜΟΝΙΜΗ ΣΕΛΙΔΑ . . . ΝΕΟΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ
- ΤΙ ΕΚΑΝΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΤΑΕΤΙΑ ΜΠΑΜΠΑ;
- ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ . . .
- Ο Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΑΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΓΑΛΙΚΑ
- Ο,ΤΙ ΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑ Η ΠΡΩΤΗ ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ τεύχος μας θα δώσουμε μια... αντίστασιακή παράσταση, κατά την διάρκεια της 'Επταετίας, του καθηγητού του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Κ. Παμπούκη... Ήταν, τότε, στην 3η 'Επέτειο της 'Επανάστασης, που μίλησε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με θέμα: «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ». Τότε βέβαια υπήρχε και... 'Ελευθερία και Εύημερία... Σήμερα μόνο αντίστασιακοί τίτλοι... 'Οφόμεθα εις επόμενον...

★

ΑΔΕΛΦΟΣ υπουργού, κάποτε δισηχανός ξυλείας, έχει ξεχάσει να πληρώσει κάτι εκατομμύρια τόσο στην 'Εμπορική Τράπεζα, όσο και στην 'Εθνική... Ποιός θα πληρώσει το... ξύλο; ('Αντί για το μάρμαρο του Κατζίχρηστου, φυσικά...).

★

ΠΟΣΟΥΣ μισθούς παίρνει ο κ. Γ. Σπέντζας, Διοικητής της ΕΤΒΑ, των Πετρελαίων κλπ.; Θα ήθελε να μάς το πη; Πάντως περισσότερα από τον κ. Πρωθυπουργό... ή μάλλον περισσότερα από 5 Πρωθυπουργούς. Πόσα;

★

«Ο ΜΑΥΡΟΣ και ο κόκκινος φασισμός συνητήθησαν προχθές εις 'Ελβετίαν και αντήλλαξαν θύματά των».

Δεν το έκαναν ούτε από ανθρωπισμό ούτε από ντροπή. Το έκαναν διότι αισθάνονται δυνατοί και προσβάλλουν τους λογικούς ανθρώπους που θέλουν Δικαιοσύνη και 'Ισπολιτεία. Το έκαναν δια να δείξουν εις τα όργανά τους ότι τους πάραστέκουν στο δρόμο της καταστροφής της Δημοκρατίας.

Οι Δημοκρατικοί Λαοί ως αγρυπνούν».

Την ανωτέρω δήλωσι της Φ. Δ.Ε. μετέδωσαν ξένοι ραδιοφωνικοί σταθμοί. 'Ατυχώς οι Δημοκρατικοί Λαοί ΔΙΕΝ ΑΓΡΥΠΝΟΥΝ.

★

ΤΟ Κ.Κ.Ε. (έξ.) δεν ψήφισε τις άμυντικές μας δαπάνες... Γιατί άραγε; Δύσκολο το πρόβλημα...

★

ΚΑΙ ΚΑΤΙ για τον κ. Γερμανό, τον αγαπημένο μας Φρέντυ. Τού προτείνουμε να παρουσιάσει από το πορτραίτο της Πέμπτης — την... υπέροχη αυτή έκπομπή — τον εαυτό του, τον Φρέντυ. 'Από τη στιγμή που γεννήθηκε μέχρι σήμερα, συμπεριλαμβανομένης και της εποχής των «σοκολατενίων» κοκκοριών.

Τί λέτε, θα τολμήσει κάτι τέτοιο ή θα παριστάνει ακόμα τον 'Απόστολο Πέτρο και παρ'όλο που ο κόκκαρας — σοκολατένιος — λαλεί, θα συνεχίσει να άρνείται;

(Θ.Μ.)

★

ΕΛΕΓΧΘΗ για μεγάλο δημοσιογράφο που είναι με όλες τις εποχές:

Βίτσιο είναι και αυτό... Λέτε;

ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑ... ΑΥΤΑ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Καραμανλής, προλογίζων τας έντυπώσεις του, εκ των τελευταίων, εις τρεις Εύρωπαϊκούς πρωτευούσας, συνομιλιών του, έκαμε την διαπίστωσιν, ότι «έξω πάμε καλά, αλλά μέσα δεν πάμε». 'Ο άρχηγός της 'Αξιωματικής 'Αντιπολιτεύσεως κ. Γ. Μαύρος, όμιλών, προσφάτως, εδήλωσεν, ότι «ούτε έξω, ούτε και μέσα πάμε καλά»! 'Υπ' αυτές τας συνθήκας γεννάται τὸ ερώτημα: Τότε που πάμε; Ποῦ πορεύεται ἡ χώρα; Ποῦ θὰ ἀποκουσταλλωθῇ ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία ἐπισημαίνεται ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν πλευράν, ὡς ἀπειλὴ καὶ δακτυλοδεικτεῖται ἐπίσης ἀπὸ τὴν πλευράν τῆς 'Αντιπολιτεύσεως;

ΕΧΕΙ δημιουργηθῇ ἡ αἴσθησις, ὅτι ὑφίσταται ἐμπλοκή, εἰς τὰ προβλήματα καὶ ὅτι ἡ ἀποκόλλησις ἀπὸ τὰ δυσμενῆ δεδομένα, τὰ ὁποία ἔχουν σωρευθῇ, εἶναι δυνατὴ μόνον με νέαν κυβερνητικὴν σύνθεσιν, διὰ τὴν ὁποίαν καθίστανται ἀναγκαῖαι αἱ ἐκλογαί. Δὲν θὰ ἐξετασθῇ, ἐν προκειμένῳ, ἡ βασιμότης ἡ μὴ τῆς τοιαύτης ἐντυπώσεως, οὔτε καὶ ὁ βαθμὸς εὐθύνης, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς. Καὶ ἐπίσης, δὲν θὰ παραγνωρισθῇ τὸ γεγονός, ὅτι τὰ προβλήματα ἦσαν καὶ εἶναι ὑπερμέτρων διαστάσεων, με ἐπιβαρύνσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι ἀμέτοχοι αἱ ἐξωτερικαὶ διαμορφώσεις. Θὰ ἦτο ἄδικος ἡ οἰαδήποτε ὑποβάθμισις. 'Ομως εἶναι ἐπίσης ἐπιζήμιον καὶ θὰ ἀπέβαινεν ἐὰν ἐσχηματίζετο κάποια μορφή πολιτικοῦ εὐδαμονισμοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ἀφετηρίαν θὰ ἦτο, ἐνδεχομένως, ἡ κοινοβουλευτικὴ αὐτάρκεια τῆς κυβερνητικῆς πλευρᾶς. Συχνὰ αὕτῃ ἀποδεικνύεται παραγωγὸς ψευδαίσθησεων καὶ τίποτε δὲν στρέφεται περισσότερον ἐναντίον ἐνὸς κυβερνητικοῦ δυναμικοῦ ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὑπευθύνων σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν ἐπάνω εἰς τὸν καμβᾶν ἐσφαλμένων ἐκτιμήσεων. Φοβούμεθα δὲ ὅτι αὐτὸ καὶ συμβαίνει.

ΕΚΤΟΣ ἀμφιβολίας εἶναι, ὅτι ἡ ἀμυντικὴ τῆς προσπάθειας, διὰ τὴν ὁποίαν διατίθεται τὸ ἐν τέταρτον τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, εἶναι εἰς σημεῖον ἐξόχου ἀποδόσεως. Πέραν αὐτοῦ ὅμως, εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς σημειοῦται ἐπικίνδυνος στασιμότης. Λέγομεν, ὅτι ἔξω πηγαίνομεν καλά. 'Αλλ' εἰς τί συνίσταται τοῦτο; Ποῖαν ἔμπρακτον ἔχομεν ἀπόδειξιν; Δύο εἶναι τὰ μεγάλα μας θέματα: Αἰγαῖον καὶ Κύπρος. Καὶ ἐπ' αὐτῶν τίποτε δὲν ἐπιτρέπει τὴν διαπίστωσιν, ὅτι οἱ φίλοι μας, τὴν ἐγκαρδιότητα καὶ τὸν θαυμασμόν τῶν ὁποίων ἐξαίρομεν, ἀνταποκρίνονται. 'Η Γερμανία, ὡς ἐδημοσιεύθη ἤδη, θὰ παρέχῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, τὰ ὅπλα, τὰ ὁποία, προσωρινῶς δεσμεύεται νὰ μὴ δώσῃ ἡ 'Αμερικὴ. Καὶ αἱ ἄλλαι Εὐρωπαϊκαὶ καὶ Βαλκανικαὶ χώραι ἐὰν δὲν ἐκδηλώωνται ἐμφανῶς, ἐναντίον, πάντως τηροῦν μίαν παθητικὴν πολιτικὴν, ἡ ὁποία ἀποθρασύνει τὴν Τουρκίαν. Εἰς τὸ οικονομικὸν ἡ κατάστασις εἶναι, δυστυχῶς, ἀντίθετος τῆς διαφημιζομένης. Καὶ ὡς πρὸς τὴν Κοινὴν 'Αγοράν, ἐνῶ δὲν εἶναι αἰσθητὴ ἡ προσπάθεια ἐσωτερικῆς ἀναδιαρθρώσεως δὲν ἔμπορεῖ νὰ λεχθῇ, ὅτι ὑφίσταται ὀμαλὴ πορεία. 'Η γραφειοκρατία, ἐξ ἄλλου, ἀκμάζει ἀδιατάρακτος. 'Η παιδεία οὐδέποτε εὐρίσκετο εἰς χειρότερον βαθμὸν. 'Η συγκοινωνία ἔχει ἐξελιχθῇ εἰς δοκιμασίαν. Καί, φυσικά, κατάστασις κρίσεως ὑπάρχει εἰς τὴν ὑπαιθρον. Μὲ αὐτὰς τὰς συνθήκας δὲν παριστάνει κανεὶς τὴν Κασσάνδραν. Διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ἡ Κασσάνδρα δὲν εἶναι πλέον ρόλος, ἀλλὰ πραγματικότης, χαρακτηριζομένη ἀπὸ ἅπτα καὶ συγκεκριμένα γεγονότα, ἡ διονυχιστικὴ ἀνάλυσις δὲν εἶναι τοῦ παρόντος. Καὶ τὸ ερώτημα τίθεται, πολὺ εὐρύτερον, ἀπὸ ὅσον ἔμπορεῖ νὰ νομίζεται: Ποῦ πάμε; Ποῦ πορευόμεθα;

Ε. ΔΗ. Κ.

Μὲ νύξημένους ἀπαιτήσεις

Η Ε.ΔΗ.Κ. ΠΡΟΧΩΡΕΙ τὴν ὁργάνωσιν τῆς, ἐπὶ τῆς δημοκρατικῆς βάσεως, τὴν ὁποίαν ἀρχήθεν ἔθεσεν ὡς σκοπὸν. Καὶ πρὸ τοῦ συνεδρίου εἰς τὸ 'Ηράκλειον καὶ μετ' αὐτό, ἡ αἴσθησις εἶναι, ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια συγκροτήσεως ἰσχυροῦ κομματικοῦ ὁργανισμοῦ, ἱκανοῦ νὰ ἐμπνεύσῃ πεποῖθσιν καὶ νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐλπίδα, ὅτι μορφοποιεῖται νέον πολιτικὸν δυναμικόν. Τὸ γεγονός εἶναι ἱκανοποιητικόν. Καὶ ἀξίζει νὰ χαιρετισθῇ.

'Ο κοινοβουλευτισμός, σήμερα, ἔχει νύξημένους ἀπαιτήσεις. Δὲν εἶναι ἡ παλαιὰ λειτουργία, ἡ ὁποία ἤρκετο, κυρίως, εἰς τὸν ἐλεγχον καὶ προσεφέρετο, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λόγου. Πέραν αὐτοῦ, ἡ σημερινὴ διάρθρωσις τῆς ζωῆς καὶ τῶν προβλημάτων τῆς δίδει ἄλλας διαστάσεις εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπευθυνότητα. 'Ο,τι, κυρίως, προέχει εἶναι ἡ συμβολή, εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων καὶ ἡ ἐτοιμασία τῶν πολιτικῶν δυνάμεων διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας, με τὴν ἐναλλακτικότητα, ποῦ προβλέπει ἡ Δημοκρατία. Πρὸς τοῦτο, τὰ κόμματα, αὐτομάτως, στεροῦνται ἐλπίδος, εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν μένουν, ὅπως κατὰ τὸ παρελθόν, ἀμετακίνητα εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς προσωποπαγοῦς ἡγεσίας. 'Αντιθέτως, ὁ χαρακτὴρ τῆς συλλογικῆς διευθύνσεως ἐγγυᾶται τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς σοβαροὺς προσανατολισμοὺς

των. Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μένουν πίσω ἀπὸ τὰ αἰτήματα τῶν καιρῶν των. 'Επιτυχάνει ἡ πολιτικὴ ἐκείνη, ποῦ κατορθώνει νὰ προσαρμόζεται καὶ νὰ προηγήται τῆς ἐποχῆς τῆς. Καὶ τὸ ἐπιτυχάνει, κυρίως, ὅταν διασφαλίζῃ ἐσωτερικὴν λειτουργίαν ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις.

'Εὖ ἄλλου δὲν χρειάζεται νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι ἡ Ε.ΔΗ.Κ., ὡς 'Αξιωματικὴ 'Αντιπολίτευσις, εἶναι νύξημένης εὐθύνης. 'Ἐχει νὰ διαδραματίσῃ ρόλον τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου με τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ εἶναι, ἐκ τῶν πραγμάτων, ὑποχρεωμένη νὰ πλουτίσῃ τὴν συμπεριφορὰν τῆς με ἀπόλυτον γνώσιν καὶ ὑπευθυνότητα. 'Η ὁργάνωσις τῆς, κατὰ συνέπειαν, πρόκειται νὰ ἐπιδράσῃ, εἰς ἀποφασιστικὸν βαθμὸν, ἐπὶ τῆς ὀμαλῆς ἐξελίξεως τῆς κοινοβουλευτικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία κινεῖται καὶ ἀναπτύσσεται, ἐπὶ εὐρυτέρου ἐδάφους καὶ με κριτήρια ἀπολύτου συγχρονισμοῦ. Εἶναι ἤδη εὐτύχημα, ὅτι αὐτῆς τῆς πραγματικότητος ἔχει ἀκεραίαν συνείδησιν ὁ πρόεδρος τῆς Ε.ΔΗ.Κ. κ. Γ. Μαύρος, ὁ ὁποῖος με τὴν πείραν καὶ τὴν εὐρυτάτην ἐνημέρωσιν τὴν ὁποίαν διαθέτει ἐπιτυχάνει ἤδη εἰς τὸ νὰ δοθῇ νέα μορφή εἰς τὸν κομματικὸν σχηματισμόν, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται. Εἶναι, ἀναμφισβητήτως, προσφορὰ οὐσιαστικὴ, διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ θεσμοῦ.

Αἱ ὕβρεις

δεῖγμα ποιότητος

ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΚΤΡΟΠΑ, ποὺ ἀπετέλεσαν τὸν ἐπίλογον τῆς ταφῆς τοῦ ἀπολυθέντος ἀστυνομικοῦ Μάλλιου, ὁμάδες ἐξάλλων νεαρῶν περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς με βαρεῖας βόρεις κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων καὶ ἄλλων παραγόντων τῆς δημοσίας ζωῆς. 'Η μέθοδος χαρακτηρίζει τὸ ἥθος των. Καὶ προκαλεῖ ἀποτροπιασμόν. Οὔτε αὐτὸ δὲν ἐγνώριζαν οἱ ὀργανωταί, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐκκίνουν. Δὲν ἐγνώριζαν δι, ὅσονδῆποτε καὶ ἂν ἀντιτίθεται κανεὶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐκφράζεται ἐναντίον τῆς κατὰ τρόπον ἐνθυμίζοντα καταγωγῆσιν. Δὲν ἐγνώριζαν, δι, ὁφείλεται σεβασμὸς καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ δι, ἡ ἔλλειψις τῶν ἰσοδυναμει με τάσιν καὶ προτροπὴ πρὸς ἀναρχίαν. Δὲν ἐγνώριζαν, δι, ἡ χυδαίτης ἐπιστρέφει εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὴν χρησιμοποιοῦν καὶ δι, προκαλεῖ ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν καὶ ἀγανάκτησιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἡ ὁποία δὲν ἀνέχεται μετατροπὴν τῆς δημοσίας ζωῆς εἰς ζούγκλαν. Βεβαίως οἱ οἰκτροὶ τραμπουκισμοὶ δὲν θίγουν τὸν κ. Καραμανλῆ. Θίγουν ὅμως τὴν εὐαισθησίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἀξιοῖ θερμοκρασιήρα διὰ τοὺς περιφρονητάς του.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΟΙ

ΝΕΟΙ

ανδρωποι

ΜΕ 16

ΣΕΛΙΔΕΣ